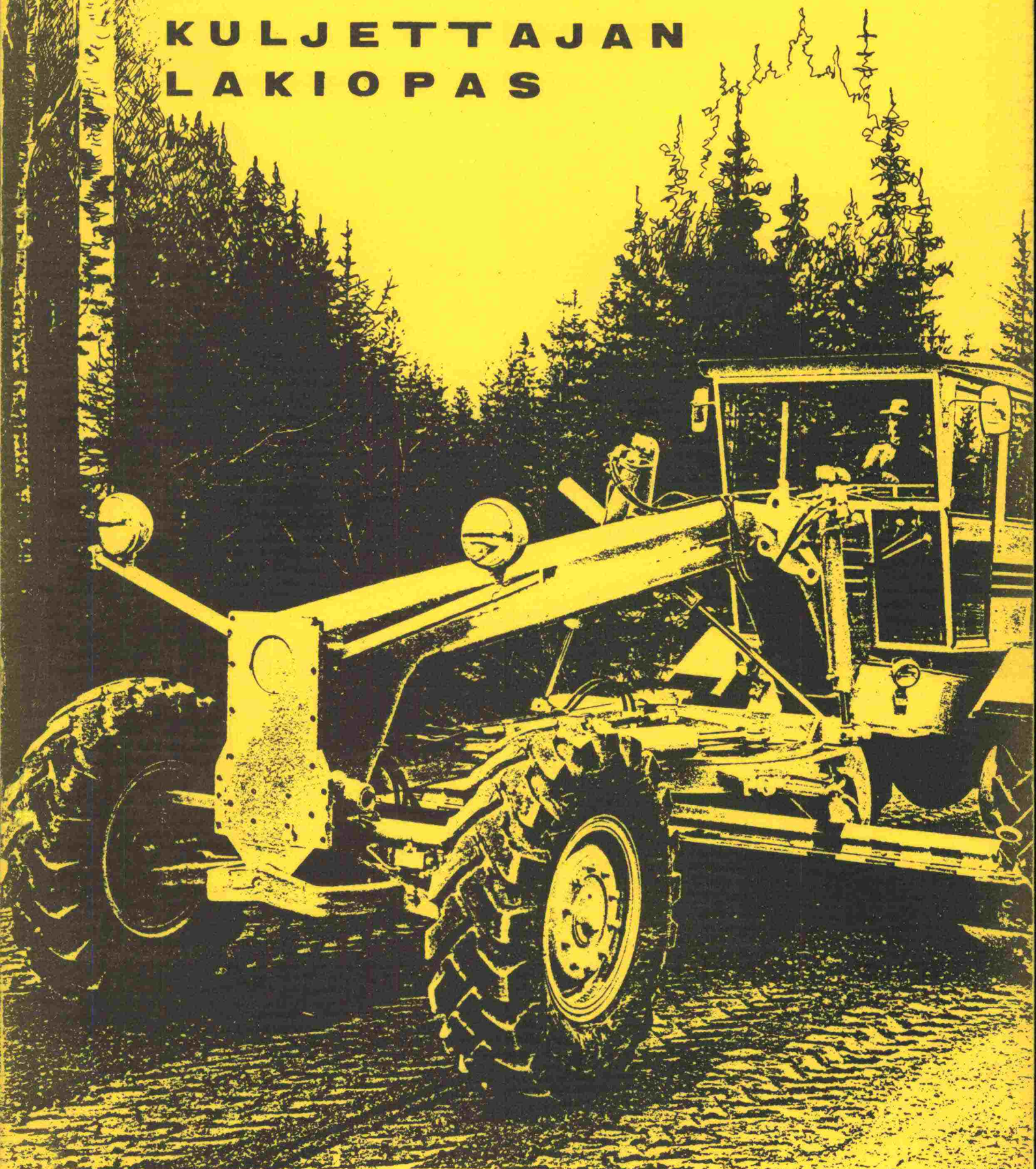

**TYÖKONEEN
KULJETTAJAN
LAKIOPAS**

08
TIE-

78 168

1.1.1976

Voimassa olevat tieliikennettä koskevat lait, asetukset ja päätökset

Tieliikennelaki 29.3.1957

Tieliikenneasetus 4.10.1957

Ajokorttiasetus 31.5.1972

Liikenneministeriön päätös ajokorttiasetuksen soveltamisesta 15.6.1972

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös liikennemerkeistä 27.11.1957

Laki pysäköintivirhemaksusta 3.4.1970

Asetus pysäköintivirhemaksusta 5.8.1970

Laki ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä 28.2.1975

Moottoriajoneuvoasetus 4.10.1957

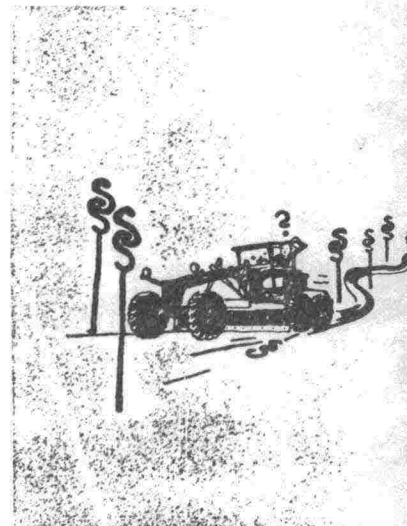
Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29.11.1957

Asetus ammattimaisesta moottoriajoneuvo-liikenteestä 16.10.1970

L vaarallisten aineiden kuljettamisesta tiellä 20.6.1974

Liikennevakuutuslaki 26.6.1959

Liikennevakuutusasetus 17.7.1959

Tieliikennelaki

29.3.1957/143*

1 §. Liikenteessä tiellä on noudatettava tätä lakia sekä sen nojalla annetuja säännöksiä ja määräyksiä.

Tienä pidetään yleistä ja yksityistä tietä, katuja, toria, kujaa, käytävää, siltaa ja muuta yleiselle liikenteelle tarkoitettua tai yleisesti liikenteeseen käytettyä tietä tai aluetta.

2 §. Jokaisen tiellä kulkevan on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta vahingon välttämiseksi sekä toimittava siten, ettei hän tarpeettomasti estä tai häiritse liikennettä eikä myöskään ole vaaraksi muille tai kohtuuttomasti häiritse muita, jotka asuvat tai oleskelevat tien varrella. Hänen on noudatettava tielle asetettuja liikennemerkkejä sekä poliisin, katsastusmiehen tai muun liikenteen valvojan antamia ohjeita liikenteen järjestämiseksi ja heti tämän antamasta merkistä pysähdyttävä.

3 §. Milloin tiellä kulkeva, syytään tai syyttään on ollut osallisena liikenneonnettomuudessa, hänen on heti pysähdyttävä ja parhaan kykynsä mukaan annettava apuaan onnettomuudessa vahingoittuneelle tai sen johdosta avuttomaan tilaan joutuneelle ja muutoin ryhdyttävä niihin toimenpiteisiin, joihin onnettomuus antaa aihetta. Asianomaiset ovat vaadittaessa velvolliset toisilleen ilmoittamaan nimensä ja osoitteensa sekä antamaan tietoja tapahtumasta. Jos paikalla ei ole henkilöä, joka voi onnettomuuteen osalliselta vaatia mainitut tiedot tai milloin liikenteen turvaaminen onnettomuuspaikalla sitä vaatii, on onnettomuudesta tehtävä sellainen ilmoitus kuin asetuksella tarkemmin säädetään. (21.5.1965/288)

Jos joku liikenneonnettomuuden johdosta on joutunut sellaiseen tilaan, että on välttämätöntä heti kuljettaa hänet saamaan hoitoa, on jokainen ajoneuvon kuljettaja velvollinen sellaisen kuljetuksen suorittamaan.

4 §. Tieliikenteessä käytettävän ajoneuvon ja laitteen on oltava rakenteeltaan, kunnoltaan, varusteiltaan ja kuormitukseltaan sellainen, että sillä voidaan turvallisesti liikkua ja se muutoinkin soveltuu liikenteeseen.

Asetuksella voidaan säätää, milloin ajoneuvossa tulee olla erityinen laite sen luvattoman käytön estämiseksi. (29.5.1964/298)

5 §. (6.6.1969/366) Alkoon kukaan, mikäli asetuksella ei toisin säädetä, ilman asianmukaista lupaa kuljettako moottoriajoneuvoa, antako opetusta moottoriajoneuvon kuljettamisesta taikka luovuttako moottoriajoneuvoa sellaisen henkilön kuljettavaksi, jolla ei ole ajolupaa tahi, milloin erityistä lupaa ei vaadita, joka ei täytä asetuksella säädettyä vähimmäisikää koskevaa vaatimusta.

Ajoneuvoa ei saa kuljettaa henkilö, jolta sairauden tai väsymyksen vuoksi tahi muusta vastaavasta syystä puuttuvat siihen tarpeelliset edellytykset. Alkoon kukaan myöskään luovuttako ajoneuvoa sellaisen henkilön kuljettavaksi, jolta edellä tässä momentissa mainituista syistä ilmeisesti puuttuvat tarpeelliset edellytykset kuljettaja ajoneuvoa.

Ammattimaisen moottoriajoneuvoliikenteen harjoittaminen ilman lupaa on kielletty. Lupaa hankkimatta saa kuitenkin suorittaa:

1) tavarankuljetusta traktorilla, jota sen omistaja tarvitsee harjoittamaansa maataloutta varten;

2) kevyiden tavaralähetysten kuljetusta moottoripolkupyörällä;

3) postilähetysten kuljetusta postilaitoksen toimesta;

4) rautatielähetysten kuljetusta valtionrautateiden hallinnassa olevalla moottoriajoneuvolla lähettäjältä rautatieasemalle ja määräasemalta vastaanottajalle;

5) korjaamotoimintaan liittyvää moottoriajoneuvon kuljetusta korjaamon toimesta hinausautolla tai traktorilla;

6) sairaan kuljetus valtion, kunnan, kuntainliiton tai sairaalan hallinnassa olevalla sairausautolla; sekä

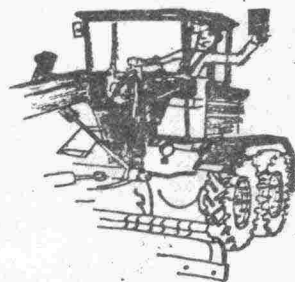
7) samalla uitto- tai metsätyömaalla työskentelevän, kuljettajan lisäksi enintään neljän henkilön kuljetusta yhden työntekijän hallinnassa olevalla henkilöautolla sille vahvistetun henkilöluvun rajoissa, jos työmaalle ei ole järjestetty eikä voida järjestää työaikoihin ja -matkoihin soveltuvaa linja-autoliikennettä ja sinne on hankalaa muunlaisin kulkuneuvoin ja kohtuullisin kustannuksin päästä.

Edellä tässä pykälässä tarkoitetut luvat annetaan määräajaksi. Ne voidaan antaa myös rajoitettuna ja, milloin syytä siihen on, peruuttaa joko kokonaan tai määräajaksi.

6 §. Jos tiellä kulkeva laiminlyö sen huolellisuuden ja varovaisuuden noudattamisen, jota olosuhteet vahingon välttämiseksi edellyttävät, tuomittakoon varomattomuudesta liikenteessä sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi. (21.5.1965/288)

Joka kuljettaessaan moottoriajoneuvoa syyllistyy törkeään huolimattomuuteen tai osoittaa ilmeistä välinpitämättömyyttä toisten henkilöiden turvallisuutta tai omaisuutta kohtaan, tuomittakoon törkeästä varomattomuudesta liikenteessä vankeuteen tai kuritushuoneeseen, enintään kahdeksi vuodeksi.

7 §. Jos joku tarpeettomasti olennaisessa määrin estää tai häiritsee liikennettä tiellä, rangaistakoon, ellei teosta seuraa rangaistusta 6 §:n mukaan, sakolla.

8 §. Joka 1 §:ssä mainitulla alueella tai muualla kuljettaa moottoriajoneuvoa juopuneena taikka alkoholin tahi muun huumausaineen vaikutuksen alaisena, tuomittakoon vankeuteen tai enintään kolmeksi vuodeksi kuritushuoneeseen taikka, milloin rikoksesta ei ole aiheutunut vaaraa yleiselle liikenneturvallisuudelle ja asianhaarat ovat muutoinkin erittäin lieventävät, sakkoon.

Jos moottoriajoneuvon omistaja tai haltija taikka se, jonka käytössä ajoneuvo on, luovuttaa sen ilmeisesti juopuneen tai hänen tietensä alkoholin tahi muun huumausaineen vaikutuksen alaisen henkilön kuljetettavaksi, rangaistakoon luovuttaja vankeudella tai sakolla.

Milloin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa kuljettajan huolimattomuudesta tai varomattomuudesta aiheutuu toiselle kuolema tai ruumiinvamma, sovelletaan lisäksi, mitä rikoslain 21 luvussa on säädetty sellaisen seurauksen tuottamuksellisesta aiheuttamisesta, kuitenkin niin, että rangaistusta voidaan, jos huolimattomuus tai varomattomuus on törkeä, korottaa kuolemantuottamuksesta enintään kahdeksaksi vuodeksi ja vaikean ruumiinvaman tuottamuksesta enintään kuudeksi vuodeksi kuritushuonetta. (14.7.1969/492)

8 a §. (21.5.1965/288) Liikenneonnettomuudessa osallisena ollut moottoriajoneuvon kuljettaja, joka poistumalla onnettomuuspaikalta tai muulla tavoin laiminlyö 3 §:ään perustuvan velvollisuutensa huolehtia onnettomuudessa vahingoittuneen tai sen johdosta avuttomaan tilaan joutuneen henkilön auttamisesta tai kuljetuksesta saamaan tarpeellista hoitoa, tuomittakoon sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu laiminlyönnistä aiheutuu vaaraa toisen hengelle tai terveydelle, olkoon rangaistus vankeutta tai sakkoa.

Jos laiminlyönnistä seuraa kuolema tai ruumiinvamma, sovellettaisiin lisäksi, mitä rikoslain 21 luvussa on sellaisen seurauksen tahallisesta tai tuottamuksellisesta aiheuttamisesta säädetty, kuitenkin niin, että sanotussa luvussa kuolemaan taikka vaikean ruumiinvaman tuottamuksesta säädettyä rangaistusta voidaan, milloin laiminlyöntiin on syytä tämän lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu rikoksentehtäjä, korottaa 8 §:n 3 momentissa säädettyllä tavalla.

8 b §. (27.2.1970/149) Joka 1 §:ssä mainitulla alueella ajaa muulla kulkuvälineellä kuin moottoriajoneuvolla tai moottorikäyttöisellä laitteella juopuneena taikka alkoholin tahi muun huumausaineen vaikutuksen alaisena ja siten aiheuttaa vaaraa yleiselle liikenneturvallisuudelle, tuomittakoon sakkoon tai enintään yhdeksi vuodeksi vankeuteen.

9 §. (27.2.1970/149) Jos joku muutoin, kuin edellä 6—8 b §:ssä on sanottu, rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, rangaistakoon sakolla tai vankeudella enintään kolmeksi kuukaudeksi.

9 a §. (21.5.1965/288) Jos 6 §:n 1 momentissa ja 9 §:ssä tarkoitettu rikos, olosuhteet huomioon ottaen, on vähäinen, voidaan tällaisesta rikkomuksesta jättää syyte tekemättä ja rangaistus tuomitsematta.

Milloin rikkomus ilmeisesti on sellainen, kuin 1 momentissa säädetään, voi poliisimies muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

9 b §. (29.5.1970/357) Ajoneuvon pysäyttämistä, seisottamista ja pysäköimistä koskevien kieltojen ja rajoitusten rikkomisesta tuomitaan rangaistus vain, jos pysäköintivirheestä on aiheutunut tai voinut aiheutua vakavaa vaaraa tai haittaa. Muutoin virheestä määrätään suoritettavaksi pysäköintivirhemaksu sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty.

10 §. (31.5.1972/467) Milloin moottoriajoneuvon kuljettaja on syyllistynyt 6 §:n 2 momentissa tahi 8 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitettuun rikokseen, on tuomioistuimen määrättävä hänet määrääjäksi ajokieltoon. Tuomioistuimen päätös menee tältä osin valituksesta huolimatta täytäntöön.

Ajokieltoon määrätty henkilö menettää ajolupansa. Ajolupaa ei saa antaa ajokiellossa olevalle henkilölle.

Ajokortin peruuttamisesta hallintotoimin säädetään asetuksella.

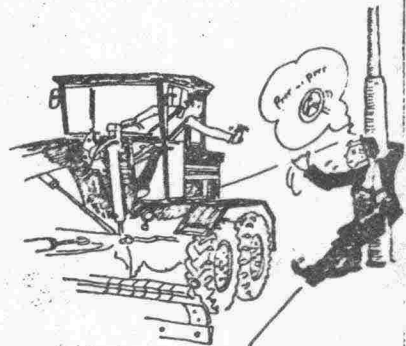
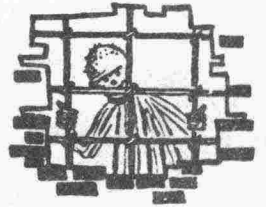
Kun henkilö, jolla on ajolupa, on tuomittu rangaistukseen tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten rikkomisesta, on tuomioistuimen annettava tieto päätöksestä ajokorttirekisteriä pitävälle viranomaiselle 30 päivän kuluessa päätöksen antamisesta. Vastaavasti on ilmoitettava päätöksestä, jolla muu henkilö on tuomittu rangaistukseen 1 momentissa tarkoitettusta rikoksesta tai moottoriajoneuvon kuljettamisesta ilman ajolupaa.

11 §. Mitä edellä on säädetty moottoriajoneuvosta, koskee myös moottorikäyttöistä laitetta.

12 §. Tämä laki, ei koske rautatieliikennettä.

13 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

14 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1957, ja sillä kumotaan moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annettu laki (156/26) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tieliikenneasetus

4.10.1957/331

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) 13 §:n nojalla:

1 Luku. Yleisiä säännöksiä.

- 1 §. Tämä asetus koskee kaikkea liikennettä 2 §:ssä mainitulla tiellä.
- 2 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
- a) *tiellä* yleisnimityksenä yleiselle liikenteelle tarkoitettua tai yleisesti liikenteeseen käytettyä yleistä ja yksityistä tietä, katuja, toria, kujaa, käytävää, siltaa ja muuta tällaista tietä tai aluetta;
  - b) *ajoradalla* sitä tien osaa, joka on tarkoitettu ajoneuvoliikenteelle;
  - c) *ajokaistalla* yhdelle nelipyöräisten ajoneuvojen jonolle riittävän leveää ajoradan osaa; (15.7.1970/518)
  - d) *jalkakäytävällä* tietä tai tien osaa, joka on tarkoitettu jalankulkijoille;
  - e) *pyörätielle* polkupyöräliikenteelle tarkoitettua tietä tai tien osaa;
  - f) *suojatiellä* jalankulkijoiden käytettäväksi ajoradan tai pyörätien ylittämiseen tarkoitettua, liikennemerkillä tai ajoratamerkinnoin osoitettua tien osaa; (12.9.1969/595)
  - g) *tiellä kulkevalla* ajoneuvolla, joka on tai liikkuu tiellä tai siinä olevassa ajoneuvossa;
  - h) *ajoneuvolla* ajoneuvolla, jokaista pyörillä, telaketjuilla tai jalaksilla varustettua, maata kulkevaa laitetta, joka ei liiku kiskoilla;
  - i) *bälätysajoneuvolla* moottoriajoneuvoasetuksen mukaisesti varustettua palo-, poliisi- tai sairausautoa tahi -moottoripyörää;
  - j) *moottoritiellä* tietä, joka on merkitty moottoritieleksi ja joka 13 §:n 3 momentin määräysten mukaisesti on varattu moottoriajoneuvoliikenteelle; (15.7.1970/518)
  - k) *pysäkillä* matkustajien ottamista tai jättämistä varten liikennemerkillä osoitettua paikkaa; (15.7.1970/518)
  - l) *pysäköinnillä* ajoneuvon seisottamista kuljettajineen tai ilman kuljettajaa, ei kuitenkaan lyhytaikaista ajoneuvon seisottamista siihen nousemista tai siitä poistumista varten tahi ajoneuvon kuormaanamista tai kuorman purkamista varten; (6.6.1974/457)
  - m) *pysäköintipaikalla* pysäköintiä varten merkittyä tien osaa tai aluetta; (15.7.1970/518) sekä
  - n) *ryhmityksellä* ajoneuvojen sijoittumista eri ajokaistoille risteuksen ylittämistä varten.
  - o) *ryönmiskaistalla* liikennemerkillä osoitettua, hitaasti kulkevalle liikenteelle tarkoitettua ajokaistaa. (6.6.1974/457)

3 §. (23.12.1964/641) Suoritettaessa työtä, joka saattaa vaarantaa liikennettä, on tie tai tien osa, jolla työtä tehdään, varustettava asianmukaisin liikennemerkkein ja, milloin olosuhteet sitä edellyttävät, pidettävä kokonaan tai osaksi suljettuna sekä työn suorittajan toimesta varustettava määräysten mukaisin sulkulaittein ja merkkivaloin. Kaupungissa ja kauppalassa voidaan paikallisessa järjestyssäännössä määrätä toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä liikenteen turvaamiseksi tiellä, milloin kiinteistöstä tai siinä suoritettavasta työstä voi aiheutua häiriötä tai vaaraa liikenteelle.

4 §. Kuljettaessa eläimiä tiellä on ne pidettävä kytkettyinä tai niitä siten vartioitava, etteivät ne aiheuta vaaraa tai kohtuutonta häiriötä liikenteelle.

2 Luku. Kaikkia tiellä kulkevia koskevia säännöksiä.

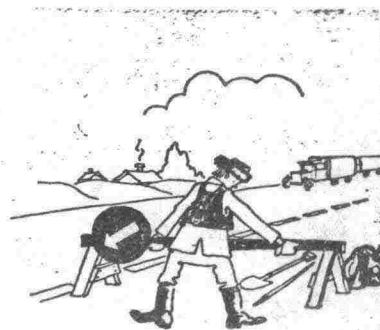
5 §. 1. Jokaisen tiellä kulkevan on noudatettava olosuhteiden edellyttämä huolellisuus ja varovaisuus vahingon välttämiseksi sekä toimittava siten, ettei hän tarpeettomasti estä tai häiritse liikennettä. Hänen on muutoinkin osoitettava huomaavaisuutta muita tiellä kulkevia sekä sen varrella asuvia tai oleskelevia kohtaan.

2. Mäenlasku tiellä ja muu leikkiminen ajoradalla on kielletty.

3. Tielle ei saa panna mitään, joka voi vaarantaa tai häiritä muita tiellä kulkevia tai tien varrella asuvia tahi aiheuttaa palovaaraa tahi haitata tienpitoa.

6 §. Tiellä kulkevan on noudatettava liikennemerkkein tai, milloin tällaista ei ole vahvistettu, muunkinlaisin tiedoituksin tai opastein tahi laittein liikenteen järjestämiseksi annettuja sekä poliisin, katsastusmiehen ja muun liikenteen valvojan antamia ohjeita ja määräyksiä ja heti tämän antamasta merkistä pysähdyttävä.

7 §. 1. [Kulkulaitosten ja yleisten töiden] ministeriö vahvistaa liikennemerkkit, antaa tarpeelliset määräykset liikennevaloista, ajoratamerkinnoista ja sulkulaitteista sekä antaa ohjeet niiden käyttämisestä. (20.6.1960/324)

2. Edellä 1 momentissa mainittujen merkkien, merkintöjen ja laitteiden poistaminen, peittäminen, siirtäminen, muuttaminen, likaaminen ja vahingoittaminen on kielletty.

8 §. 1. Tiellä kulkevan on hyvissä ajoin väistettävä hälytysajoneuvoa, milloin sen kuljettaja antaa erityisten määräysten mukaisia ääni- ja valomerkkejä. Ajoneuvon kuljettajan on heti ohjattava ajoneuvonsa tien sivuun ja, milloin se on tarpeen, pysähdyttävä. Hälytysajoneuvon oikeus vapaaseen kulkuun ei vapauta sitä noudattamasta olosuhteiden vaatimaa varovaisuutta. (26.5.1967/232)

2. Samoin on muun tiellä kulkevan, paitsi kiireellisessä tehtävässä käytetyn hälytysajoneuvon, mikäli mahdollista, väistettävä ruumissaattuetta, sotaväenosastoa, koululaisrivistöä ja asianomaisen poliisiviranomaisen ohjeiden mukaan järjestäytyntä muuta kulkuetta. Tällaisen kulkueen osanottajien on kuitenkin noudatettava niitä määräyksiä, joita poliisi liikenteen sujuvuutta silmällä pitäen ja järjestyksen ylläpitämiseksi antaa. (20.6.1960/324)

3. Hälytysajoneuvolla ja säännöllisellä vuorolla kulkevalla linja-autolla on oikeus ylittää lossiväylä ennen muita ajoneuvoja.

8 a §. (23.12.1964/641) 1. Moottoritiellä ja sen liittymätiellä, jotka ovat varustetut asianmukaisin liikennemerkkein, on vain moottoriajoneuvoliikenne sallittua, sen mukaan kuin siitä jäljempänä säädetään.

2. Mitä edellä 1 momentissa sekä 18 a §:n 4 ja 5 momentissa on säädetty, ei koske tienpidosta ja liikenteen valvonnasta johtuvaa eikä tie- ja vesirakennushallituksen pakottavista syistä erityisin ehdoin sallimaa tilapäistä liikennettä.

8 b §. (29.5.1965/289) 1. Milloin tiellä kulkeva on ollut osallisena liikenneonnettomuudessa, hänen tulee onnettomuuspaikalle pysähtyttyään todeta aiheutuneiden vahinkojen laatu. Sen jälkeen hänen on parhaan kykynsä mukaan huolehdittava toimenpiteistä, jotka onnettomuuden johdosta ovat olosuhteisiin katsoen välittömästi tarpeen, erityisesti:

a) onnettomuudessa vahingoittuneen tai sen johdosta avuttomaan tilaan joutuneen henkilön auttamisesta;

b) muun liikenteen turvaamisesta onnettomuuspaikalla;

c) sopivan kuljetuksen järjestämisestä edellä a kohdassa tarkoitetun henkilön toimittamiseksi saamaan tarpeellista hoitoa; sekä

d) onnettomuuden syiden selvittämiseksi välttämättömistä alustavista toimenpiteistä.

2. Jos onnettomuuden johdosta on liikenteen turvaamiseksi tarpeellinen liikennemerkki tai muu opastin tai laite vahingoittunut eikä sitä voida heti saattaa toimintakuntoon, on 1 momentissa tarkoitetun henkilön toimitettava asiasta tieto asianomaiselle tie- tai rautatieviranomaiselle taikka poliisille.

3. Tiellä kulkevan, joka on ollut osallisena liikenneonnettomuudessa, on sen lisäksi mitä 1 momentissa on säädetty, milloin onnettomuudessa joku on kuollut tai vahingoittunut eikä paikalla ole henkilöä, joka voisi vaatia häntä ilmoittamaan nimensä ja osoitteensa sekä antamaan tietoja tapahtumasta,

omasta aloitteestaan ilmoitettava onnettomuudesta poliisiviranomaiselle tai kuolleen tai vahingoittuneen omaisille. Jos onnettomuudesta on aiheutunut omaisuusvahinko, joka ei ole vähäinen, on tiellä kulkevan vastaavasti ilmoitettava siitä vahingon kärsineelle taikka, jos tästä ei ole tietoa tai hän ei ole tavattavissa, poliisiviranomaiselle tai onnettomuuspaikan lähellä asuvalle.

3 Luku. Ajoneuvoja koskevia säännöksiä.

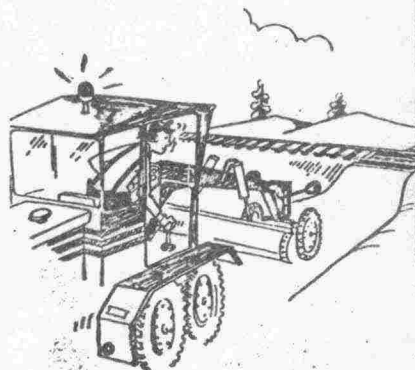
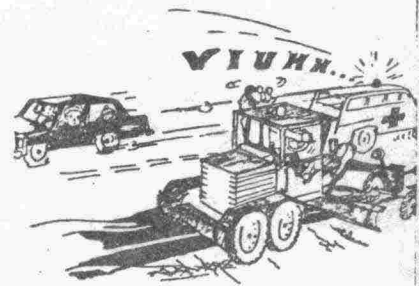
9 §. 1. Kuljettajan on lähestyessään rautatien tasoristeystä ajettava riittävän alhaisella nopeudella ja, milloin turvallisen ylityksen varmentaminen sitä edellyttää, pysähdyttävä ennen kiskoja tai suojalaitteita. Ennen kiskojen ylittämistä on mahdollisista varoitus- tai suojalaitteista riippumatta molempiin suuntiin radalle katsomalla, kuuntelemalla sekä olosuhteiden sitä vaatiessa avaamalla ajoneuvon ikkuna tai ovi taikka pysäyttämällä konevoimalla kulkevan ajoneuvon moottori sekä muillakin käytettävissä olevilla keinoilla varmistauduttava siitä, että junaa tai muuta kiskoilla kulkevaa laitetta ei ole lähestymässä.

2. Moottoriajoneuvon ja moottorikäyttöisen laitteen kuljettajan on tasoristeystä lähestyessään vaihdettava alempaan ja näkyvyydestä radalle riippuen riittävän alhaiseen vaihteeseen, niin että ajoneuvon tai laitteen nopeus on helposti kiihdytettävissä, sekä todettuaan ylityksen voivan vaaratta tapahtua, suoritettava se nopeasti sellaista vaihdetta käyttäen, että vaihteen muuttaminen ylityksen kestäessä ei ole tarpeen.

3. Ajoneuvossa, jossa on seisontavalot, on vain nämä valot pidettävä toiminnassa, kun ajoneuvo sellaisissa olosuhteissa, joissa valoja on käytettävä, pysäytetään ennen tasoristeystä.

10 § on kumottu A:lla 29.5.1965/289.

11 §. Tiellä älköön kuljetettako ajoneuvoa, joka rakenteeltaan, kunnoltaan, varusteiltaan tai kuormitukseltaan ei täytä niistä erikseen annettuja määräyksiä tahi jonka käytöstä muutoin voi aiheutua vaaraa tai haittaa taikka, joka muuten on liikenteeseen sopimaton.

12 §. 1. Ajoneuvon liikkeessä tiellä älköön kukaan siihen nousko tai siitä poistuko. Älköön myöskään kukaan olko liikkuvan ajoneuvon katolla, astinlaudalla tai muulla sen korin ulkopuolella olevalla telineellä tai laitteella tai muuten sen ukopuolella ollen pitävä kiinni liikkuvasta ajoneuvosta. Kuljettajan tulee mahdollisuuksien mukaan varmistautua tästä ennen liikkeelle lähtöä samoin kuin siitä, ettei ajoneuvon edessä tai alla tai, milloin sitä on tarkoitus peruuttaa, sen takana ole mitään, mikä voi liikkeelle lähtiessä vahingoittaa.

2. Ajoneuvon ovia ei saa avata tai pitää auki siten, että siitä voi aiheutua vaaraa liikenneturvallisuudelle, varsinkaan ajoneuvon liikkeessä, jollei se ole ajoneuvoa peruutettaessa tai muusta syystä välttämätöntä.

13 §. 1. Milloin tie on jaettu sillä kulkevien eri ryhmille, ajoneuvoa on kuljetettava ajoradalla. Moottoripolkupyörän, invalidipyörän ja muun kuin

konevoimalla kulkevan ajoneuvon on kuitenkin käytettävä tien oikeanpuoleista piennarta, mikäli se haitatta käy päinsä. (12.6.1968/345)

2. Poiketen siitä, mitä 1 momentissa on säädetty, on polkupyörää sekä jollei liikennemerkein ole toisin määrätty, moottoripolkupyörää ja invalidipyörää kuljetettava pyörätiellä, missä sellainen on. Tien reunassa olevaa pyörätietä saa kuitenkin käyttää vain se, jolla pyörätie on kulkusuunnassa tien oikealla puolella, jollei liikennemerkein ole toisin määrätty. (12.6.1968/345)

2 a. Kun erityiset syyt siihen pakottavat, ajoneuvoa saa kuitenkin tilapäisesti kuljettaa muulla kuin sille 1 ja 2 momentin mukaan tarkoitetulla tien osalla, jollei siitä aiheudu vaaraa tai huomattavaa haittaa. (12.6.1968/345)

3. Moottoritiellä ja sen liittymätiellä saa kuljettaa vain sellaista moottorijäoneuvoa, jonka suurin mahdollinen ja sallittu ajonopeus on vähintään 40 kilometriä tunnissa, ja siihen kytkettyä hinattavaa ajoneuvoa. Moottoripolkupyörää ei tällaisella tiellä kuitenkaan saa kuljettaa. (23.12.1964/641)

14 §. 1. Ajoneuvoa on tiellä kuljetettava niin lähellä ajoradan oikeanpuoleista reunaa kuin turvallisuutta vaarantamatta on mahdollista ja, missä ajoradan leveys sen sallii, kokonaan sen oikeanpuoleisella osalla. Vasenta puolta saa käyttää vain ohitukseen noudattamalla, mitä siitä on muutoin määrätty, tai milloin oikea puolisko on tilapäisen esteen sulkema. Ajoneuvolla on kuitenkin aina ajettava ajoradalla olevan korokkeen, pylvin tai vastaavan laitteen oikealta puolelta, jollei liikennemerkillä ole toisin osoitettu. (20.6.1960/324)

2. Milloin ajoradan puoliskolla tai yksisuuntaisella ajoradalla on tilaa kahdelle tai useammalle rinnakkain kulkevalle ajoneuvolle, ajoneuvon on ajettava ajokaistaa tarpeettomasti vaihtamatta yleensä eniten oikealla olevaa vapaata ajokaistaa. Hitaammin kulkevien ajoneuvojen on ajettava äärimmäisenä oikealla olevaa ajokaistaa ja ne saavat käyttää muita ajokaistoja vain ohitusta ja ryhmitystä varten. Kuorma-auton sekä ajoneuvon, jota kuljetetaan muun liikenteen nopeutta huomattavasti hitaammin, on käytettävä ryömimiskaistaa, missä sellainen on. Muut ajoneuvot eivät saa ajaa ryömimiskaistalla. (6.6.1974/457)

2 a. Moottoritiellä on ajettava oikeanpuoleisella varsinaisella ajokaistalla. Vasenta ajokaistaa saa käyttää vain ohitukseen tai oikeanpuoleisen ajokaistan ollessa liikenne-esteen sulkema. (6.6.1974/457)

2 b. Ajokaistaa ei saa vaihtaa alueella, jossa on ryhmitystä osoittavat liikennemerkit eikä muutoinkaan siten, että siitä aiheutuu vaaraa muulle liikenteelle. (6.6.1974/457)

3. Teiden kaarteissa, harjanteille noustaessa ja muulloinkin, milloin näkyvyys on rajoitettu, on ajettava mahdollisimman lähellä ajoradan oikeata reunaa. Tämä säännös ei kuitenkaan koske liikennettä yksisuuntaisella ajoradalla.

4. Peräkkäin ajavien ajoneuvojen etäisyys toisistaan on päälleajon estämiseksi pidettävä niin suurena, kuin olosuhteet sen kulloinkin vaativat.

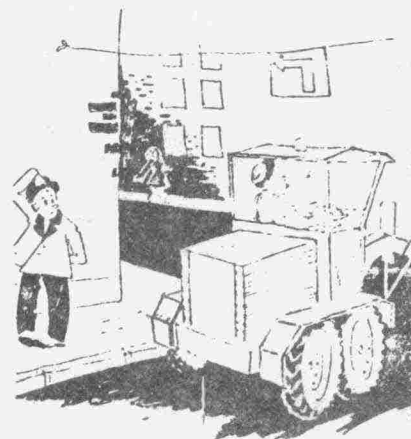
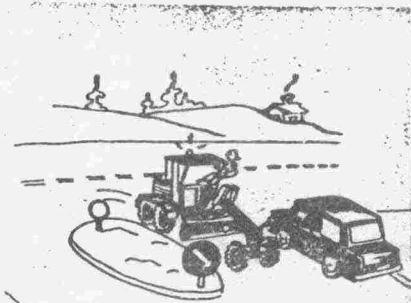
5. Risteystä lähestyttäessä sekä pihaan tai vastaavaan paikkaan tieltä kääntyäessä tulee ajoneuvon, joka aikoo kääntyä oikealle, hyvissä ajoin siirtyä ajoradan oikeanpuoleiseen reunaan ja ajoneuvon, joka aikoo kääntyä vasemmalle, asettua välittömästi ajoradan keskiviivan oikealle puolelle tai yksisuuntaisen ajoradan vasemmalle reunalle. Se, joka ajaa suoraan eteenpäin, käyttäkseen olosuhteisiin parhaiten sopivaa ajokaistaa. Milloin ajorata on ryhmitystä varten jaettu merkittyihin ajokaistoihin, on risteystä lähestyttäessä hyvissä ajoin siirryttävä asianomaiselle tai liikennemerkillä nimenomaan osoitetulle ajokaistalle.

6. Risteyksessä on oikealle kääntyäessä ohjattava mahdollisimman lähelle risteävän ajoradan oikeata reunaa. Vasemmalle kääntyäessä on ohjattava siten, että ajoneuvo jättää risteuksen välittömästi risteävän ajoradan keskiviivan oikealla puolella tai yksisuuntaisen ajoradan vasemmalla reunalla. Risteuksen katsotaan käsittävän alueen, jota rajoittavat suojatiet, tai jollei niitä ole, risteävien ajoratojen sivujen ajatellut jatkot.

7. Milloin ajoneuvon suuruuden takia pihaan tai kapealle tielle kääntyäessä ei ole mahdollista noudattaa 5 momentin mukaista ryhmitystä tai risteyksessä oikealle kääntyäessä voidaan tästä syystä ajaa 6 momentin mukaisesti eniten oikealla olevalle vapaalle ajokaistalle, on ajoneuvoa ohjattava erityistä varovaisuutta noudattaen siten, ettei vaaranneta tai estetä muiden kulkua.

8. Ajoneuvoa ei saa tiellä kääntää tai peruuttaa, ellei se voi tapahtua muuta liikennettä vaarantamatta tai tarpeettomasti haittaamatta.

9. Tämän pykälän 1, 2, 2 a, 2 b, 5 ja 6 momentin estämättä saadaan tietä tai sillä olevia laitteita kunnostavaa ajoneuvoa tai työkonetta erityistä varovaisuutta noudattaen kuljettaa työn suorituksen vaatimalla tavalla. (6.6.1974/457)

15 §. 1. Ajoneuvon nopeus on sovitettava olosuhteiden mukaan sellaiseksi, että kuljettaja ketään vaarantamatta varmasti hallitsee ajoneuvonsa kaikissa ennalta varottavissa olevissa tilanteissa.

2. Ajoneuvo on voitava pysäyttää tien kokonaan näkyvällä osalla, sekä milloin ajoneuvossa on käytettävä kauko- tai lähivaloja, enintään sen pituisella matkalla, joka ajoneuvon omien valojen valaisemana kulloinkin on esteetön, jolleivät olosuhteet edellytä sitäkin suurempaa varovaisuutta.

3. Nopeutta on olosuhteiden mukaan siten vähennettävä, etteivät muut tiellä kulkevat tai sen läheisyydessä olevat joudu kohtuuttomasti alttiiksi liian tai soran roiskumiselle.

4. Riittävän alhaista nopeutta on käytettävä:

a) vilkkaassa liikenteessä ja teiden risteyksissä, lähestyttäessä pysäkillä seisovaa raitiovaunua tai linja-autoa, lapsia, vanhuksia, rampoja sekä aistivallisia, niin myös lähestyttäessä kotieläimiä ja silloin kun muiden tiellä

kulkevien ottaminen huomioon muutoin edellyttää erityistä varovaisuutta; (21.5.1971/405)

b) koulujen ja sairaaloiden kohdalla tai milloin tien varrella asuvien tai olevien ja varsinkin lasten huomioon ottaminen muutoin sitä vaatii;

c) kaarteissa ja mäen harjanteilla sekä rakennusten, aitojen tai istutusten peittäessä näkyvyyttä sivuille tai näkyvyyden ollessa muutoin rajoitettu, niin myös, milloin häikäisyn vaara on olemassa;

d) kapealla, epätasaisella ja pehmeällä tiellä, jyrkissä mäissä ja silloilla sekä märällä tai iljanteisella tiellä tahi milloin ajorata rakenteensa ja kuntosensa, tien korjauksen tai kelin takia muutoin on vaarallinen; sekä

e) muulloinkin, milloin liikennemerkkien mukaan nopeutta on rajoitettava tai erityistä varovaisuutta noudatettava.

5. Ajoneuvo on pysäytettävä:

a) milloin se on tarpeen uhkaavan vaaran välttämiseksi;

b) milloin se on liikennemerkillä tai muulla sitä selvästi osoittavalla merkillä määrätty;

c) milloin rautatien tasoristeystä lähestyttäessä varoitus- tai suojalaitteet osoittavat tahi kuljettaja voi nähdä tai muuten havaita junan taikka muun kiskoilla kulkevan laitteen lähestyvän niin lähellä risteystä, että yhteenajon vaara uhkaa; sekä

d) välittömästi ennen lossin suojalaitteita.

16 §. 1. Kohdattaessa ja ohitettaessa muita tiellä kulkevia, varsinkin jalankulkijoita, on niille annettava riittävästi tilaa.

2. Kohtaavaa ajoneuvoa lähestyttäessä tiellä on hyvissä ajoin tarpeen mukaan väistyttävä oikealle ja vähennettävä nopeutta. Kuitenkin saadaan risteyksessä, jonka keskustassa ei ole pakollista kiertoa osoittavaa merkkiä, vasemmalle käännyttyä, erityistä varovaisuutta noudattamalla ja ottamalla huomioon, mitä ajosta risteyksessä on muutoin määrätty, väistää vasemmalle ajoneuvoa, joka samanaikaisesti vastakkaiselta suunnalta tullen myös kääntyy kulkusuunnassaan vasemmalle.

3. Milloin tie on niin kapea, että jommankumman ajoneuvon täytyy pysähtyä, väistyä tieltä tai peräytyä, ryhtyköön tähän se, joka voi niin helpommin

tai turvallisemmin tehdä. Sen, jota täten on väistetty, tulee tarvittaessa avustaa väistänyttä ajoneuvoa, niin että tämäkin voi ilman suurempaa haittaa jatkaa matkaansa.

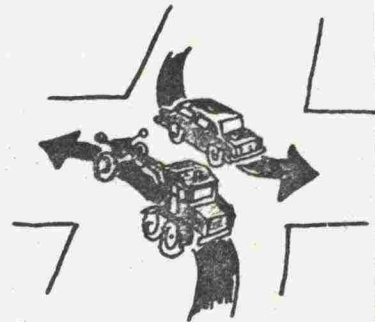
4. Edellä, samaan suuntaan kulkeva ajoneuvo on ohitettava vasemmalta. Raitiovaunu on ohitettava oikealta puolelta, paitsi yksisuuntaisella ajoradalla ja milloin se kulkee ajoradan oikeata reunaa, jolloin sen saa tarpeellista varovaisuutta noudattaen ohittaa vasemmalta.

5. Kapealla tiellä tai milloin olosuhteet muutoin sitä vaativat, on kuljettajan tarkkailtava takana olevaa tietä. Milloin hän havaitsee sieltä lähestyvän ajoneuvon, on hänen mahdollisuuksien mukaan viipymättä annettava tälle tilaisuus ohittamiseen.

6. Ohitukseen saadaan ryhtyä vain näkyvyyden ollessa riittävän pitkälti esteetön ja milloin se voi tapahtua tuottamatta haittaa tai vaaraa muille tiellä kulkeville.

7. Ohitus on erityisesti kielletty kohtaavan ajoneuvon lähestyessä, kapealla ajoradan kohdalla ja risteyksessä, sekä milloin näkyvyys on kaarteiden tai harjanteiden takia tai muusta syystä rajoitettu, niin myös rautatien tasoristeyksessä ja lähestyttäessä sitä, kapealla tai heikolla sillalla ja jyrkässä myötämässä sekä muuallakin, missä maaston laadun tai olosuhteiden takia vaara saattaa uhata, niin myös, missä se on liikennemerkillä kielletty tai missä se edellyttää ajorataan merkityn sulkuviivan ylittämistä. Ohitus on kuitenkin sallittu, jollei siitä aiheudu vaaraa tai haittaa, risteystä lähestyttäessä suoritettavaa ryhmitystä varten sekä risteyksessä noudattamalla mitä ajamisesta näissä tapauksissa on muutoin määrätty, mikäli se voi tapahtua ajokaistaa vaihtamatta ja ajoradan keskiviivaa ylittämättä. Suojatien tai risteuksen eteen pysähtynyttä ajoneuvoa ja raitiovaunua ei saa ohittaa pysähtymättä ja varmistautumatta siitä, että ohitus ei tuota vaaraa muille tiellä kulkeville. Pysähtyminen ei kuitenkaan ole pakollinen, milloin pysähtyneen ajoneuvon tai raitiovaunun ja ohitettavan ajoneuvon käyttämien ajokaistojen välillä on suojakorke. (20.6.1960/324)

8. Milloin ajoneuvon kuljettaja aikoo ryhtyä ohittamaan edellä ajavaa, on hänen, mikäli olosuhteet sitä edellyttävät, annettava ääni- tai valomerkki, jolloin edellä ajavan on sopivalla merkillä tiedoitettava, että hän on käsitteinyt merkin sekä tarvittaessa väistyttävä oikealle, vähennettävä nopeutta tai pysähdyttävä, niin että ohitus voi vaaratta tapahtua. Ohitettava ei ohituspyynnön havaittuaan saa lisätä nopeutta.

9. Ohittavan on edellä ajavaa ohittaessaan noudatettava erityistä varovaisuutta, eikä hän saa siirtyä ohitetun eteen, ennen kuin se voi tapahtua tämän kulkua vaarantamatta. Ohittamiseen ei saa ryhtyä, milloin se edellyttää tien osalle tai ajoneuvolle määrätyn suurimman sallitun nopeuden ylittämistä.

10. Milloin ajoneuvot ajoradalla, jolla on samaan ajosuuntaan vähintään kaksi vapaata ajokaistaa, ryhmitystä varten tai liikenteen vilkkaudesta johtuen kulkevat samaan suuntaan rinnakkaisilla ajokaistoilla, saa ohitus 4 momentin säännöksestä riippumatta tapahtua myös oikealta. Tällöin on asianmukaisesti ryhmittyynyt ajoneuvo, joka kääntyy tai on pysähtynyt kääntyäkseen vasemmalle, tarpeellista varovaisuutta noudattaen ohitettava oikealta.

11. Riippumatta 2 ja 4 momentin määräyksistä saa tietä kunnostavan ajoneuvon tai työkoneneen sitä kohdattaessa tai ohitettaessa sivuuttaa siltä puolelta, joka sen sijaintiin nähden ajoradalla on turvallisin, edellyttäen, että tarpeellista varovaisuutta noudatetaan.

17 §. 1. Lähestyessään risteystä on kuljettajan ajoissa vähennettävä nopeutta sekä, milloin näkyvyys on rajoitettu tai milloin liikennemerkein tai valoin on niin määrätty tahi olosuhteet muutoin sitä edellyttävät, pysähdyttävä ennen risteystä tai, missä sellainen on, suojatietä.

2. Ajoneuvon, jonka kulkusuunta risteyksessä leikkaa toisen ajoneuvon kulkusuunnan, on, jollei jäljempänä ole toisin säädetty, väistettävä samanaikaisesti oikealta lähestyvää ajoneuvoa. (12.6.1968/345)

3. Ajoneuvon, joka risteuksen eteen asetetun liikennemerkin mukaan on tulossa etuajo-oikeutetulle tielle, on aikoessaan sen ylittää tai kääntyä sille, väistettävä ajoneuvoja ja raitiovaunuja, jotka ovat risteysalueella tai etuajo-oikeutettua tietä kulkiessa ovat niin lähellä, että yhteenajon vaara uhkaa.

4. Ajoneuvo ei saa kääntyä risteyksessä, ennen kuin se voi tapahtua estämättä kohtaavaa liikennettä, risteävän ajoradan poikki polkupyörällä, moottoripolkupyörällä tai invalidipyörällä ajavaa tahi jalankulkijaa, joka ylittää risteävää ajorataa. (21.5.1971/405)

5. Raitiovaunulle on muun tiellä kulkevan 2 ja 4 momentin säännöksistä riippumatta annettava esteetön kulku. (21.5.1971/405)

6. Ajoneuvon, joka tulee tielle pysäköintipaikalta, kiinteistöltä, huoltoasemalta tai muulta vastaavalta tien ulkopuolella olevalta alueelta taikka polulta, tilustieltä tai muulta vastaavalta ajotieltä, samoin kuin ajoneuvon, joka aikoo tieltä poistua tällaiseen paikkaan, on väistettävä jokaista muuta tiellä kulkevaa. (6.6.1974/457)

7. Missä liikennettä ohjataan kiinteitä valoa näyttävin liikenneopastimin, merkitsevät eri valot, jollei 27 §:ssä muuta säädetä, seuraavaa:

a) Punainen valo osoittaa, että ajoneuvo ei saa ohittaa opastinta eikä pysäytysviivaa. Milloin punaisen valon ohella näytetään keltaista valoa, osoittaa tämä valon vaihtumisen vihreäksi olevan heti odotettavissa.

b) Keltainen valo yksinään osoittaa, että ajoneuvo ei saa ohittaa opastinta eikä pysäytysviivaa. Jos ajoneuvo kuitenkin on ehtinyt niin pitkälle, ettei sitä valon vaihtuessa vihreäksi voida vaaratta pysäyttää, saa se ohittaa opastimen tai pysäytysviivan.

c) Vihreä valo osoittaa, jollei liikennesäännöistä muuta johdu, että ajoneuvo saa ohittaa opastimen ja pysäytysviivan.

d) Vihreä nuoli osoittaa, että ajoneuvo saa ohittaa opastimen ja pysäytysviivan jatkaakseen nuolen osoittamaan suuntaan, vaikka muutoin näytetäänkin punaista tai keltaista valoa. (21.5.1971/405)

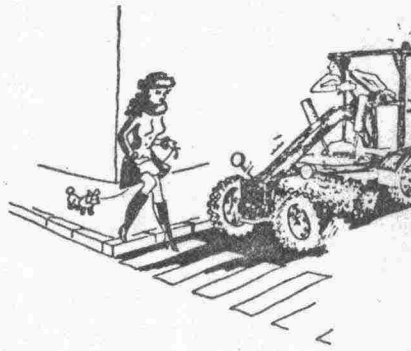
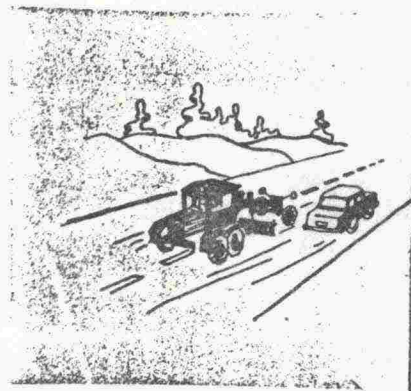
7 a. Vilkkuva keltainen valo liikenneopastimessa osoittaa, että kuljettajan on noudatettava erityistä varovaisuutta. (21.5.1971/405)

8. Tämän pykälän 2, 3, 4, 5 ja 6 momentin säännöksiä ei ole sovellettava, milloin ne ovat ristitilidassa 8 §:n säännösten kanssa. Samoin on kireellisessä tehtävässä ajava hälytysajoneuvo, vähentämällä nopeutta niin paljon kuin liikenteen turvallisuus vaatii, oikeutettu ylittämään risteuksen punaista liikennevaloa vastaan. Niin ikään on ruumissaattue ja ajorataa käyttävä järjestäytynyt kulkue, joka on vihreätä valoa vastaan ryhtynyt ylittämään risteystä, oikeutettu valojen vaihtumisesta huolimatta jatkamaan matkaansa.

9. Tämän pykälän säännökset eivät vapauta kuljettajaa, jonka ajoneuvo on väistettävä, noudattamasta olosuhteiden 5, 15 ja 19 §:n mukaan vaatimaa varovaisuutta, etenkin milloin tällainen ajoneuvo 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on tulossa vähäliikenteiseltä tieltä vilkkaasti liikennöidylle tielle tai tasaiselta tieltä risteävän jyrkkään mäkeen. (12.6.1968/345)

10. Missä poliisi ohjaa liikennettä, on hänen merkinantojaan noudatettava.

11. Missä poliisimies tai liikenneopastin ohjaa liikennettä suojatien kohdalla, tulee ajoneuvon, vaikka liikenne sen kulkusuunnassa muutoin olisikin sallittu, antaa jalankulkijalle, joka on asianmukaisessa järjestyksessä astunut suojatielle, tilaisuus ajoradan tai pyörätien ylittämiseen. Jos tällainen suojatie on risteyksessä, tulee ajoneuvon, joka risteyksessä kääntyy joutuu ylittämään suojatien, käyttää alhaista nopeutta ja väistää jalankulkijaa, joka on suojatiellä taikka, poliisimiehen tai liikennevalon sen salliessa, on astumassa suojatielle. Milloin ajoneuvo lähestyy muuta suojatietä, tulee kuljettajan sovittaa nopeus sellaiseksi, ettei ajoneuvo aiheuta vaaraa jalankulkijalle, joka on suojatiellä tai on astumassa sille. Ajoneuvo on pysäytettävä, milloin pysähtyminen on tarpeen, jotta jalankulkija voisi ylittää ajoradan tai pyörätien. (21.5.1971/405)

11 a. Jos ajoneuvo liikennemääräysten tai liikenneolosuhteiden vuoksi joudutaan pysäyttämään risteykseen tai sen välittömään läheisyyteen, kuljettajan on huolehdittava siitä, ettei ajoneuvoa pysäytetä siten, että se tarpeettomasti estää risteävän tien liikennettä. Milloin suoja tietä lähestyvä ajoneuvo joudutaan pysäyttämään, kuljettajan on huolehdittava siitä, ettei ajoneuvoa pysäytetä suoja tielle. (21.5.1971/405)

12. Raitiovaunun tai linja-auton pysähdyttyä pysäkillä, jolla ei ole koroketta, on sitä oikealta puolelta ohittavan ajoneuvon kokonaan pysähdyttävä ja annettava esteetön kulku raitiovaunuun tai linja-autoon nouseville ja siitä poistuville. (20.6.1960/324)

18 §. (15.7.1970/518) 1. Ajoneuvon saa tiellä pysäyttää tai pysäköidä vain oikealle puolelle sen kulkusuunnassa. Tiellä, jolla on yksisuuntainen liikenne, ajoneuvon saa kuitenkin pysäyttää tai pysäköidä vasemmalle puolelle. Niinikään saa maitoa kuljettavan ajoneuvon taajaan asutun alueen ulkopuolella erityistä varovaisuutta noudattaen pysäköidä sen kulkusuunnasta katsotuna tien vasemmalle puolelle maitolaiturin kohdalle kuormausta ja kuorman purkamista varten. Ajoneuvo on pysäytettävä ja pysäköitävä mahdollisimman kauas ajoradan keskeltä ja tien suuntaisesti. Ajoneuvo on pysäköitävä ajoradan ulkopuolelle, jos tielosuhteet sen sallivat. Pysäytettäessä tai pysäköitäessä taajaan asutun alueen ulkopuolelle tien välittömään yhteyteen järjestetyille pysäköintipaikalle, on mikäli mahdollista käytettävä kulkusuunnassa oikealla puolella olevaa pysäköintipaikkaa. (27.8.1971/663)

2. Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä sellaisessa paikassa eikä siten, että siitä aiheutuu vaaraa tai että liikenne tarpeettomasti estyy tai häiriytyy.

3. Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä:

a) suoja tielle tai risteävälle pyörätielle eikä tulosuunnassa viittä metriä lähemmäksi suoja tietä tai pyörätietä;

b) risteykseen eikä viittä metriä lähemmäksi risteävän ajoradan lähintä ulkoreunaa tai sen ajateltua jatkoa ajoradalla; (21.5.1971/405)

c) tien ja rautatien tai raitiotien tasoristeykseen;

d) siten, että liikennemerkki tai liikenneopastin peittyi;

e) alikäytävään tai tunneliin;

f) mäenharjalle tahi kaarteeseen, jossa näkyvyys on rajoitettu, taikka niiden läheisyyteen;

g) missä ajorata ennen risteystä on sulkuviivoin tai ryhmitysmerkein jaettu eri ajokaistoihin, eikä niin lähelle tällaista sulkuviivaa tai merkkiä, että ajo asianomaiselle ajokaistalle vaikeutuu;

h) jollei maksua ole suoritettu, sellaiselle pysäköintipaikalle tai alueelle, jonka käyttämisestä on vahvistettu maksu;

i) sulkuviivan kohdalle, milloin ajoneuvon ja sulkuviivan väliin jää tilaa vähemmän kuin kolme metriä eikä ajoneuvon ja sulkuviivan välissä ole katkoviivaa;

j) ryömimiskaistalle; (6.6.1974/457)

k) jalkakäytävälle tai pyörätielle. (6.6.1974/457)

3 a. Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä ajoratamerkinnoin osoitetulla markalla linja-auton tai raitiovaunun pysäkkiä osoittavan liikennemerkin kummallekaan puolelle tai, jos merkintää ei ole, kahtatoista metriä lähemmäksi merkkiä. Tälle alueelle saa kuitenkin pysäyttää ajoneuvon siihen nousemista tai siitä poistumista varten, milloin se voi tapahtua linja-auto- tai raitiovaunuliikennettä estämättä. (6.6.1974/457)

3 b. Edellä 3 momentin k kohdassa olevan säännöksen estämättä saa polkupyörän ja moottoripolkupyörän pysäyttää ja pysäköidä jalkakäytävälle tai pyörätielle. Muunkin ajoneuvon saa erityistä varovaisuutta noudattaen pysäyttää lyhyeksi ajaksi ajoneuvoon nousemista, siitä poistumista, sen kuormaamista tai kuorman purkamista varten jalkakäytävälle tai pyörätielle, milloin 2, 3 ja 3 a momentin muiden säännösten huomioon ottaminen ja pakottavat syyt sitä vaativat, jos se voi tapahtua jalkakäytävän tai pyörätien kestävyttä vaarantamatta ja niiden käyttöä kohtuuttomasti häiritsemättä. Kuljettajan tulee tällöin pysyä ajoneuvonsa läheisyydessä sekä tarpeen vaatiessa siirtää ajoneuvo sellaiseen paikkaan, jossa se ei häiritse muuta liikennettä. (6.6.1974/457)

4. Ajoneuvoa ei saa pysäköidä:

a) kohta on kumottu A:lla 6.6.1974/457.

b) kolmeakymmentä metriä lähemmäksi tien ja erityisellä penkereellä olevan rautatien tasoristeystä;

c) kiinteistölle johtavan ajotien kohdalle eikä muutoinkaan siten, että ajoneuvoliikenne kiinteistölle ja sieltä pois oleellisesti vaikeutuu;

d) taajaan asutun alueen ulkopuolella ajoradalle, jos tie liikennemerkein on osoitettu etuajo-oikeutetuksi;

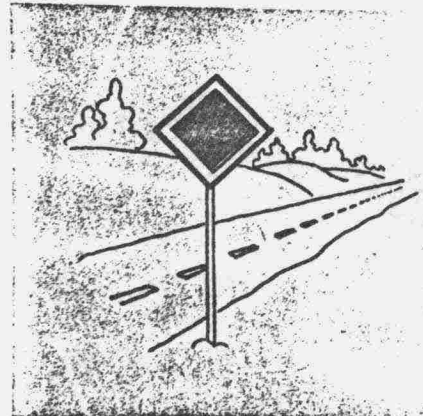
e) muun ajoneuvon kuin kaksipyöräisen polkupyörän tai moottoripolkupyörän tahi kaksipyöräisen sivuvaunuttoman moottoripyörän viereen, milloin tämä on pysäytetty ajoradan reunaan;

f) siten, että pääsy muuhun ajoneuvoon tahi sellaisen liikkeelle lähtö estyy;

g) kohta on kumottu A:lla 6.6.1974/457.

h) taksiasemalle;

i) merkityn pysäköintipaikan viereen tahi merkitylle pysäköintipaikalle siten, että ajoneuvo osittainkin jää kullekin ajoneuvolle merkityn paikan ulkopuolelle.

5. Pysähtyminen 4 momentissa mainituissa paikoissa on sallittua vain, milloin erityiset syyt siihen pakottavat. (6.6.1974/457)

6. Kun ajoneuvo on pysäytetty tai pysäköity, kuljettajan tulee ryhtyä toimenpiteisiin estääkseen ajoneuvon lähtemästä itsestään liikkeelle. Ajoneuvoon ei saa nousta tai siitä poistua eikä sitä kuormata tahi sen kuormaa purkaa siten, että toimenpiteestä aiheutuu vaaraa tahi tarpeetonta haittaa.

7. Tämän pykälän 1, 3, 3 a, 3 b ja 4 momentin säännökset eivät ole voimassa, milloin liikennemerkein tai ajoratamerkinnoin on toisin osoitettu. (6.6.1974/457)

8. Poliisilla on oikeus erityisistä syistä tilapäisesti antaa tämän pykälän säännöksistä poikkeavia määräyksiä. Poliisin tai muun liikenteen valvojan käyttämän ajoneuvon ja kiireellisessä tehtävässä käytetyn hälytysajoneuvon sekä tiekoneen ja tiellä tehtävään työhön käytetyn ajoneuvon saa myös, milloin tehtävän suoritus sitä vaatii, tilapäisesti pysäyttää tai pysäköidä näiden säännösten vastaisesti, kuitenkin edellyttäen, ettei liikennettä ilmeisesti vaaranneta. Vaikeasti liikuntavammaisen saa niin ikään pysäköidä ajoneuvonsa, joka on varustettu poliisin varmentamin invaliditunnuksin, tämän myöntämän luvan rajoissa paikkaan, jossa pysäköinti on liikennemerkillä kielletty tai rajoitettu, kuitenkin ehdolla, etteivät 4 momentin säännökset ole esteenä. Milloin pysäköinnistä on ilmeistä haittaa, ajoneuvo on poliisin kehoituksesta siirrettävä tämän osoittamaan sopivaan paikkaan.

9 mom. on kumottu L:lla ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä, T 3 c.

10. Pysähtymisen ja pysäköinnin kieltämisestä moottoritiellä säädetään 18 a §:ssä.

18 a §. (23.12.1964/641) 1. Ajoneuvon saa ajaa moottoritielle ja sieltä pois vain sen päätekohtissa tai erityisiä liittymäteitä käyttäen.

2. Ajoneuvon, joka on tulossa moottoritielle, on väistettävä jokaista sillä kulkevaa ajoneuvoa ja tarvittaessa pysähdyttävä ennen moottoritielle ajamista. Milloin liittymätie jatkuu erityisenä kiihdytyskaistana, tulee ajoneuvon pysyä tällä kaistalla, kunnes se voi siirtyä moottoritien varsinaiselle ajokaistalle sillä kulkevaa liikennettä haittaamatta.

3. Ajoneuvon, joka aikoo poistua moottoritieltä, tulee hyvissä ajoin siirtyä oikealle ja, missä sellainen on, liittymätielle johtavalle hidastuskaistalle.

4. Ajoneuvoa ei moottoritiellä saa kuljettaa sen ajotajaa erottavalla keski-kaistalla eikä ajoratojen välisellä poikittaisella yhdyksiellä. (15.7.1970/518)

5. Kääntäminen ja peruuttaminen moottoritiellä ja sen liittymätiellä on kielletty. Ajoneuvoa ei myöskään saa pysäyttää eikä pysäköidä muualla kuin erityisesti osoitetulle pysäköintipaikalle tai levähdysalueelle. (15.7.1970/518)

6. Kiireellisessä tehtävässä olevaa hälytysajoneuvoa saa olosuhteiden edellyttämää varovaisuutta noudattaen kuljettaa tämän pykälän säännösten vastaisesti.

18 b §. (15.7.1970/518) 1. Milloin ajoneuvo onnettomuuden, moottorivian tai vastaavan syyn vuoksi on pysähtynyt paikkaan, missä pysäyttäminen tai pysäköinti on kielletty, tulee kuljettajan huolehtia siitä, että ajoneuvo mahdollisimman pian siirretään sopivaan paikkaan.

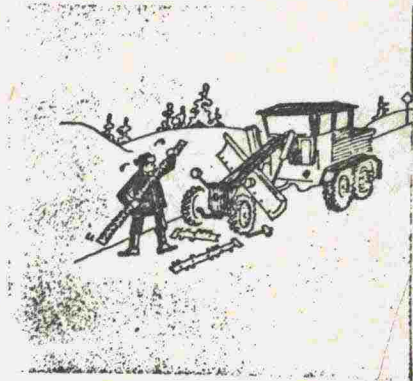
2. Milloin muu konevoimalla kulkeva tai hinattava ajoneuvo kuin moottoripolkupyörä tai kaksipyöräinen sivuvaunun moottoripyörä onnettomuuden, moottorivian tai vastaavan syyn takia on taajaan asutun alueen ulkopuolella pysähtynyt ajoradalle paikkaan, jossa pysäyttäminen tai pysäköinti 18 §:n 2 momentin, 3 momentin e tai f kohdan tai 18 a §:n 5 momentin mukaan on kielletty, kuljettajan tulee, jollei ajoneuvoa heti voida siirtää sopivaan paikkaan, asettaa tielle ajoneuvoa varten mahdollisesti määrätty erityinen varoituslaite sekä tarvittaessa ryhtyä muuhunkin toimenpiteeseen tiellä kulkevien varoittamiseksi. Milloin ajoneuvo on pysähtynyt tien ja rautatien tasoristeykseen, kuljettajan tulee, jollei ajoneuvoa heti voida siirtää, myös ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin junan kuljettajan varoittamiseksi. Milloin ajoneuvo, jonka varusteena vaaditaan erityinen varoituslaite, muutoin taajaan asutun alueen ulkopuolella pysäköidään ajoradalle ja valaistus- tai sää- tahi muut olosuhteet vaikeuttavat ajoneuvon havaitsemista ajoissa, kuljettajan tulee huolehtia varoituslaitteen asettamisesta tielle. Tässä momentissa tarkoitettu varoituslaite on sijoitettava siten, että muut kuljettajat hyvissä ajoin huomaavat varoituksen.

19 §. 1. Milloin vaaran välttämiseksi on tarpeen, tulee kuljettajan käyttää ääni- tai valomerkkiä tai muuta sopivaa keinoa muiden tiellä kulkevien huomion herättämiseksi.

2. Kuljettajan, joka aikoo kääntyä risteyksessä tai tiellä tai lähteä liikkeelle ajoradan reunasta tahi vaihtaa ajokaistaa taikka muuten siirtää ajoneuvoaan sivusuunnassa, on noudatettava erityistä varovaisuutta ja, milloin se on tarpeen muun liikenteen varoittamiseksi, käyttämällä siihen tarkoitettua laitetta tai ojentamalla käsivartensa sivulle, hyvissä ajoin osoitettava, mihin suuntaan hän aikoo kääntyä. Suuntamerkkiä ei saa kuitenkaan antaa niin aikaisin, että se voi aiheuttaa väärinkäsityksiä, ja on merkinanto lopetettava heti, kun sen aiheuttava toimenpide on suoritettu.

3. Käyttämällä jarruvaloa, kohottamalla kätensä tai muulla sopivalla tavalla on kuljettajan hyvissä ajoin ilmoitettava takana ajaville aikovansa hiljentää vauhtia tai pysähtyä.

4. Tiheään asutulla alueella on äänimerkin käyttäminen kielletty, paitsi 8 §:n 1 momentin edellyttämässä tapauksissa tai milloin se on tarpeen ilmeisen vaaran välttämiseksi.

5. Merkin antaminen ei vapauta kuljettajaa varmistautumasta siitä, ettei hänen aikomansa toimenpide aiheuta vaaraa muille tiellä kulkeville.

20 §. 1. Pimeässä tai hämärässä tahi milloin näkyvyys on sumun, vesi- tai lumisateen takia taikka muusta vastaavasta syystä rajoitettu sekä, milloin liikenneministeriö niin määrää, taajaan asutun alueen ulkopuolella myös muuna aikana moottoriajoneuvossa, moottorikäyttöisessä laitteessa ja hinattavassa ajoneuvossa on niillä ajettaessa käytettävä erikseen määrättyjä lähitai kaukovaloja, ja huolehdittava, että määräysten mukaiset heijastimet ovat puhtaat ja muutoinkin toimintakelpoiset. Seisontavalvoja ei ajettaessa saa käyttää lähivalojen asemesta sumussa tai sateessa taikka niitä vastaavissa olosuhteissa, ei myöskään pimeän tai hämärän aikana muualla kuin taajaan asutulla alueella, missä valaistus on riittävä. (15.7.1970/518)

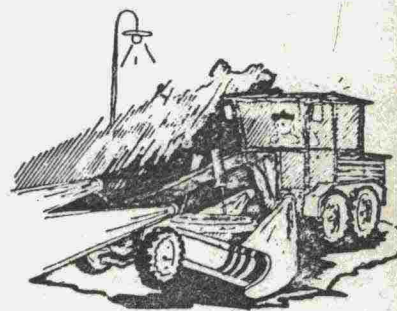
2. Polkupyörässä on 1 momentissa mainituissa olosuhteissa käytettävä 26 §:n 6 momentissa säädettyjä laitteita ja hevosajoneuvossa vasemmalla sivulla eteenpäin valkoista ja taakse punaista valoa näyttävää valolaitetta tai takana vasemmalla, vähintään 30 neliösenttimetrin punaista heijastinta.

3. Ajoneuvossa, joka on pysäytetty tai pysäköity tiellä muualle kuin ajoradan ulkopuolella olevalle pysäköintipaikalle, on näkyvyyden ollessa riittämättömän valaistuksen takia rajoitettu, käytettävä erikseen määrättyjä seisonta- tai lähivaloja tahi, milloin tällaisia ei ole määrätty, ainakin yhtä riittävän tehokasta, ajoneuvon vasemmalle puolelle asetettua valaisinta, joka näyttää eteenpäin valkoista ja taaksepäin punaista valoa. Milloin moottoriajoneuvon takavalvo voi ajoneuvoa pimeässä kuormattaessa ja purettaessa peittyä, on lähivalot pidettävä kytkettyinä. (15.7.1970/518)

4. Tiellä, joka on tyydyttävästi valaistu, alköön häikäisevää valoa käytettävä muuhun kuin lyhyen merkin antamiseen, milloin sellainen on tarpeen, eikä sitä muuallakaan saa käyttää vastaantulevaa ajoneuvoa kohdattaessa eikä myöskään, milloin ajoneuvo on ajoradalla pysäytetty.

5. Ajoneuvossa ei saa, jollei siitä ole erikseen toisin määrätty, käyttää laitteita, jotka näyttävät tai heijastavat eteenpäin muuta kuin valkoista tai keltaista valoa ja taaksepäin punaista tai punakeltaista valoa.

6. Milloin näkyvyys on sumun, vesi- tai lumisateen takia tahi muusta vastaavasta syystä rajoitettu, saa moottoriajoneuvossa ja moottorikäyttöisessä laitteessa lähitai kaukovalojen kanssa käyttää enintään kahta asianmukaisesti hyväksyttyä sumuvaloa. Jos sumuvaloja on kaksi, saa niitä tällöin käyttää lähitai kaukovalojen asemesta edellyttäen, että seisontavalot ovat samanaikaisesti kytketyt. Pimeässä ja hämärässä saa tällaisessa ajoneuvossa 1 momentissa vaadittujen valojen sekä erikseen määrättyjen tai sallittujen tunnus- ja merkivalojen lisäksi käyttää vain ääri- ja peruutettaessa peruutusvaloa, sekä taajaan asutun alueen ulkopuolella ajettaessa enintään yhtä asianmukaisesti hyväksyttyä ojavaloa, niin myös erikoistehtävää suorittavassa ajoneuvossa siihen hyväksyttyä työvalaisinta. Hakuvaloa, työvalaisinta ja muitakaan valoja ei saa käyttää siten, että niistä on haittaa tai vaaraa muulle liikenteelle. (29.5.1965/289)

21 §. 1. Henkilöitä tai tavaraa ei saa sijoittaa ajoneuvon siten, että siitä aiheutuu haittaa tai vaaraa tiellä kulkeville tai että ne haittaavat ajoneuvon kuljettamista, ei myöskään niin, että tavara voi pudota, tai laahata tiellä tahi muuten vahingoittaa tietä tai sen laitteita.

2. Milloin kuorma tai ajoneuvon kuuluva laite edessä tai takana ulottuu ajoneuvon rajaviivojen ulkopuolelle, on ulkonevan osan pää varustettava selvästi näkyvällä vaatteella tai lyhdyllä tahi muulla sopivalla laitteella. Moottoriajoneuvossa on tällöin käytettävä edessä valkoista tai keltaista ja takana punaista tai punakeltaista vähintään 30 x 30 senttimetrin suuruisia vaatteita ja 20 §:n 1 momentissa mainituissa olosuhteissa saman väristä valoa tai heijastinta.

3. Poliisilla on valta estää ajoneuvon käyttö, jos se on siten kuormattu, että siitä aiheutuu ilmeistä vaaraa tai haittaa.

4. Henkilöiden ja tavarankuljetuksesta moottoriajoneuvolla, moottorikäyttöisellä laitteella ja hinattavalla ajoneuvolla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen on säädetty.

4 Luku. Raitioliikennettä koskevia säännöksiä.

22 §. 1. Lukuunottamatta 15 §:n 2 ja 4 momentin sekä 19 §:n 3 momentin säännöksiä koskevat edellä 2 ja 3 luvussa ajoneuvoista annetut säännökset, jollei toisin ole mainittu, myös raitiovaunuja, kuitenkin siten että raitiovaunussa tulee olla edessä yksi tai kaksi valkoista valoa antavaa ja takana yksi tai kaksi punaista valoa antavaa valaisinta sekä kummallakin sivulla ainakin yksi ruskeankeltaista valoa antava suunnanosoitin. (31.10.1973/800)

2. Raitiovaunujen suurimmat sallitut ajonopeudet määrää kaupungissa maistraatti. (20.6.1960/324)

3. Raitiovaunuliikenteessä on sen lisäksi, mitä 1 momentista johtuu, noudatettava kunnallissäännön antamisjärjestyksessä annettuja paikallisia sääntöjä ja määräyksiä. (20.6.1960/324)

5 Luku. Erityisiä säännöksiä liikenteestä moottoriajoneuvoilla.

23 §. Moottoriajoneuvon ja moottorikäyttöisen laitteen ja hinattavan ajoneuvon alkselipainosta, kokonaispainosta, leveydestä, pituudesta ja korkeudesta on voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty.

Ks. MoottoriajoneuvoA 11, 12, 36, 39, 47, 58, 59, 60 ja 62 §, T 4 sekä KulkMp sen täytäntöönpanosta, T 5.

24 §. 1. Moottoriajoneuvojen suurimmat sallitut nopeudet ovat, jollei tämän pykälän 3 momentista tai 29 §:stä muuta johdu:

- a) moottoripyörän 120 km/h;
  - b) paketti-, erikois- ja linja-auton perävaunuineen tai ilman sitä, perävaunulla varustetun henkilöauton sekä kuorma-auton, johon on kytketty jarruin varustettu perävaunu, tai ilman perävaunua 80 km/h;
  - c) kuorma-auton, johon on kytketty jarruilla varustamaton perävaunu, sekä perävaunulla varustetun moottoripyörän 50 km/h;
  - d) moottoripolkupyörän 40 km/h;
  - e) traktorin ja moottorityökoneen perävaunuineen tai ilman sitä 30 km/h; sekä
  - f) ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän, jossa on rautaisia telaketjuja tai muunlaisia kuin ilmarenkain varustettuja pyöriä, 20 km/h. (30.3.1973/287)
2. Hinattavalla laitteella varustetun ajoneuvon suurin sallittu nopeus on sama kuin vastaavanlaisella perävaunulla varustetun. Muuta ajoneuvoa hinattaessa on suurin sallittu ajonopeus, jollei 1 momentista muuta johdu, 50 km/h. (23.12.1964/641)
3. Liikenneministeriö voi määrääjäksi antaa määräyksiä yleisestä nopeusrajoituksesta määrättyillä teillä, määrättyllä alueella tai koko maassa. (30.3.1973/287)

4. Edellä 1 momentissa määrätyt nopeusrajoitukset eivät koske hälytysajoneuvoa eivätkä 3 momentin nojalla määrätyt nopeusrajoitukset tai liikenne-merkein osoitetut nopeusrajoitukset kiireellisessä tehtävässä ajavaa hälytysajoneuvoa eivätkä liikenteen valvontaan käytettävää ajoneuvoa. (6.6.1974/457)

25 §. 1. Nopeuskilpailuja henkilöautoille ja moottoripyörille saa tiellä järjestää vain poliisin ja tieviranomaisen määräämin ehdoin ja edellyttäen, että tien sulkemiseen muulta liikenteeltä on saatu kaupungissa ja kauppalassa kunnallishallituksen ja muualla lääninhallituksen lupa. Muille moottoriajoneuvoille ei tällaisia kilpailuja saa järjestää. (30.3.1973/287)

2. Nopeuskilpailuna pidetään jokaista kilpailua, jossa sen osanottajalle on asetettu ajonopeutta koskeva, tämän asetuksen 15 §:n 1 momentin kanssa ristiriitainen velvoitus.

6 Luku. Erityisiä säännöksiä liikenteestä polkupyörällä.

26 §. 1. Polkupyöräilijät alkoot ajako rinnakkain ajoradalla, missä tie on kapea tai liikenne vilkas tahi näkyvyys rajoitettu, taikka milloin muu ajoneuvo lähestyy.

2. Polkupyöräilijän on pidettävä molemmat jalat polkimilla ja ainakin toinen käsi ohjaustangossa, eikä hän saa liikenteessä tarttua toiseen ajoneuvon tai muuten vedättää itseään. Taitoliikkeiden suorittaminen polkupyörällä on niinkään kielletty.

3. Polkupyörällä ajaminen ja sen taluttaminen jalkakäytävää pitkin sekä sillä ajaminen jalkakäytävän poikki on kielletty. Samoin on ajaminen kielletty tultaessa pihasta tielle. Jalkakäytävää ylitettäessä ei sitä käyttäviä jalankulkijoita saa häiritä.

4. Yhtä henkilöä varten tarkoitettua polkupyörää ei saa käyttää useamman henkilön kuljettamiseen. Kuitenkin voi vähintään kuusitoista vuotta täyttänyt henkilö kuljettaa mukanaan enintään kymmenvuotiaasta lasta, jos polkupyörä on varustettu istuimella ja tarpeellisilla suojalaitteilla sellaista kuljetusta varten.

5. Kaksipyöräisellä polkupyörällä saa kuljettaa enintään 50 kiloa tavaraa sekä kolmipyöräisellä tai kaksipyöräiseen liitetyllä perävaunulla enintään 100 kiloa. Kaksipyöräisen polkupyörän, sen perävaunun tai kuorman leveys ei saa ylittää 1.0 metriä eikä kolmipyöräisen 1.25 metriä.

6. Polkupyörässä tulee olla ainakin yksi tehokas jarrulaite tai, milloin pyörä on tarkoitettu useamman henkilön tai tavarankuljetukseen, kaksi erillistä jarrulaitetta ja äänimerkinantolaitteena ainoastaan soittokeho sekä 20 §:n 1 momentissa mainituissa olosuhteissa ajettaessa edessä valkoista valoa heittävä lyhty, joka tyydyttävästi valaisee tietä. Polkupyörän tai sen perävaunun takapyörän lokasuojan tulee takaosastaan ainakin 20 cm korkeudelta olla valkoiseksi maalattu ja varustettu tehokkaalla punaisella heijastimella.

7 Luku. Erityisiä säännöksiä jalankulkijoille.

27 §. 1. Jalankulkijan on käytettävä jalkakäytävää, tai, jollei sitä ole, pyörätietä, missä sellainen on. Ensimmäisessä jalankulkijan on käytettävä sitä pyörätien osaa, joka on kauimpana ajoradasta. Missä jalkakäytävää tai pyörätietä ei ole, jalankulkijan on käytettävä tien piennarta tai, jollei se ole kulkukelpoinen, ajoradan ulointa reunaa. Hänen on tällöin ensimmäisessä käytettävä tien tai ajoradan vasenta reunaa. (12.6.1968/345)

1 a. mom. kumottu A:lla 21.5.1971/405.

2. Erityisessä jalankulkijoille tarkoitettussa liikenneopastimessa merkitsevät eri valot seuraavaa:

a) Punainen valo osoittaa, että jalankulkija ei saa astua ajoradalle tai pyörätielle.

b) Vihreä valo osoittaa, että jalankulkija saa astua ajoradalle tai pyörätielle. (21.5.1971/405)

3. a) Jalankulkijan on ajoradalle astuessaan noudatettava erityistä varovaisuutta. Hän ei saa siellä tarpeettomasti oleskelemalla estää tai häiritä liikennettä. Ajorata on ylitettävä suojatietä käyttäen, jos sellainen on läheisyydessä. Muulloin jalankulkijan on ylitettävä ajorata kchtisuoraan ja ensisijaisesti risteyksen vierestä. Missä poliisimies tai liikenneopastin ohjaa liikennettä, jalankulkija saa astua ajoradalle vain poliisimiehen antaessa jalankulkijan kulkusuunnan liikenteelle vapaamerkin tai opastimen näyttäessä vihreää valoa. Jos jalankulkijoita varten on erityinen liikenneopastin, heidän on noudatettava sen osoittamaa valoa ennen muun opastimen valoa. Muutoin jalankulkijan on suojatielle astuessaan noudatettava sitä varovaisuutta, jota suojatietä lähestyvän ajoneuvon etäisyys ja nopeus edellyttävät. Suojatien ulkopuolella jalankulkija ei ajorataa ylittääkseen saa astua sille, ennen kuin hän on varmistautunut siitä, että tämä voi tapahtua vaaratta ja liikennettä häiritsemättä.

b) Tässä momentissa rinnastetaan pyörätie ajorataan. (21.5.1971/405)

4. Jalankulkijoiden tulee jalkakäytävällä ja suojatiellä yleensä kulkea sen oikeanpuoleisella osalla sekä kohdatessaan sivuuttaa toisensa oikealta ja ohittaa edellä kulkeva vasemmalta.

5. Koululaisrivistöllä, jossa on enintään kaksi rinnakkain, on oikeus käyttää jalkakäytävää. Sen on tiheään asutulla alueella käytettävä ajorataa ylittäessään suojatietä. Muun kulkueen ja marssivan rivistön on käytettävä ajoradan oikeata puolta.

6. Jalankulkijalla tarkoitetaan myös sitä, joka kuljettaa lastenvaunua, rullatuolia tai leikkiajoneuvoa tahi taluttaa koiraa tai muuta pienempää eläintä.

7. Henkilöiden, jotka hiihtävät tai kantavat sellaisia esineitä, että ne kokonsa tai liikaisuutensa takia voivat tuottaa muille haittaa jalkakäytävällä tai pyörätielle, on käytettävä ajoradan reunaa.

8 Luku. Erinäisiä säännöksiä.

28 §. (20.6.1960/324) [Kulkulaitosten ja yleisten töiden] ministeriö antaa tarvittaessa ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja voi puolustusministeriön esityksestä sallia tiellä suoritettavien puolustusvoimien harjoitusten osalta poikkeuksia tämän asetuksen säännöksistä.

29 §. 1. Missä paikalliset olosuhteet sitä vaativat, on lääninhallituksella maalaiskunnassa ja järjestäytyneellä kauppalassa sekä maistraatilla kaupungissa oikeus:

a) rajoittaa määrättyllä tiellä, tien osalla tai alueella ajoneuvojen suurinta sallittua nopeutta sekä painoja, ja hinattavan ajoneuvon käyttöä; ja

b) antaa määräyksiä siitä, missä järjestyksessä ajoneuvot saavat ylittää lossiväylän tai sillan ottaen huomioon 8 §:n 3 momentin säännökset.

2. Mitä edellä 1 momentissa on säädetty, ei koske tien teknillisiin laitteisiin niiden rakenteesta johtuen liittyviä painojen rajoituksia eikä tien kunnosta tai tietystä johtuvia, painojen tilapäisiä rajoituksia.

3. Tämän pykälän 1 momentin a) kohdan nojalla määrätty rajoitukset, mikäli ne koskevat nopeuden rajoittamista alle 50 km/h tai painojen rajoittamista, on alistettava (kulkulaitosten ja yleisten töiden) ministeriön vahvistettaviksi.

4. Tienpitäjän toimesta on asetettava liikennemerkkit niille teille tai niiden aluiden rajoille, joita rajoitukset koskevat.

30 §. (15.7.1970/518) Kaupungissa ja sellaisessa kauppalassa, joka on eri kuntana, voidaan, milloin erityiset syyt sitä vaativat, liikenneministeriön suostumuksella siinä järjestyksessä kuin kunnallissäännön antamisesta on säädetty, antaa erityisiä määräyksiä paikkakunnan liikenteen sekä pysäyttämisen ja pysäköinnin rajoittamisesta. Tällaiset rajoitukset on ministeriön hyväksymällä tavalla saatettava tiellä kulkevien tiedoksi.

31 §. 1. Joka rikkoo tätä asetusta tai sen nojalla annettuja määräyksiä rangaistakoon niinkuin tieliikennelaissa on sanottu, mikäli muualla laissa ei ole säädetty ankarampaa rangaistusta. (20.6.1960/324).

2. Syyte tässä asetuksessa tarkoitettujen kunnallissääntöjen rikkomisesta ajetaan yleisessä tuomioistuimessa. (20.6.1960/324)

3. Ajoneuvon pysäyttämistä ja pysäköintiä koskevien kieltojen ja rajoitusten rikkomisesta tuomitaan rangaistus vain, jos pysäköintivirheestä on aiheutunut tai voinut aiheutua vakavaa vaaraa tai haittaa. Muutoin virheestä määrätään suoritettavaksi pysäköintivirhemaksu sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty. (15.7.1970/518)

32 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1957, ja sillä kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1937 annettu asetus sisältävä yleisen liikennejärjestyssäännön (490/37) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja 1 päivänä kesäkuuta 1928 annetun asetuksen, joka sisältää maaseudun yleisen järjestyssäännön (219/28), 2 luku, kuitenkin siten, että tämän asetuksen 20 §:n 2 momentin säännös hevosajoneuvojen heijastimista ja 22 §:n säännös rattivaunuihin asetettavista suunnan muutosta osoittavista laitteista tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

Ajokorttiasetus

31. 5. 1972/447

Liikenneministerin esittelystä säädetään 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) nojalla:

1 Luku. Yleisiä säännöksiä.

1 §. *Soveltamisala.* 1. Tämä asetus koskee ajokortteja ja lupia, jotka tieliikennelain mukaan vaaditaan moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettamiseen ja kuljettajaopetuksen antamiseen.

2. Puolustuslaitoksen moottorikäyttöisten ajoneuvojen kuljettamiseen vaadittavista ajokorteista ja kuljettajaopetuksen antamisesta puolustuslaitoksessa säädetään erikseen.

2 §. *Ajo-oikeus.* 1. Moottorikäyttöistä ajoneuvoa saa kuljettaa, jollei 2 tai 3 momentissa toisin säädetä, vain henkilö, jolla on ajoneuvon luokkaa vastaava, voimassa oleva ajokortti.

2. Moottoripolkupyörän tai siihen rinnastettavan invalidipyörän kuljettamiseen ei vaadita ajokorttia, mutta kuljettajan on oltava 15 vuotta täyttänyt.

3. Kävellän ohjattavaa moottorikäyttöistä laitetta saa kuljettaa ilman ajokorttia.

4. Ajokortti on pidettävä ajattaessa mukana ja vaadittaessa esitettävä poliisi- tai katsastusmiehelle taikka muulle liikenteen valvojalle.

3 §. *Ajokortit.* 1. Ajokortti annetaan seuraavia moottorikäyttöisten ajoneuvojen luokkia varten:

A-luokka: moottoripyörät;

B-luokka: henkilö- ja pakettiautot, muut ajoneuvot ja ajoneuvoyhdistelmät, joiden kokonaispaino on enintään 3 500 kiloa ja joissa on kuljettajan lisäksi tilaa enintään kahdeksalle henkilölle, sekä ajoneuvoyhdistelmät, joiden vetoauto kuuluu tähän luokkaan ja joissa hinattavan ajoneuvon kokonaispaino on enintään 750 kiloa;

C-luokka: kuorma-autot ja muut ajoneuvot, joiden kokonaispaino ylittää 3 500 kiloa ja joissa on kuljettajan lisäksi tilaa enintään kahdeksalle henkilölle, sekä ajoneuvoyhdistelmät, joiden vetoauto kuuluu tähän luokkaan ja joissa hinattavan ajoneuvon kokonaispaino on enintään 750 kiloa;

D-luokka: linja-autot ja muut ajoneuvot, joissa on kuljettajan lisäksi tilaa useammalle kuin kahdeksalle henkilölle, sekä ajoneuvoyhdistelmät, joiden vetoauto kuuluu tähän luokkaan ja joissa hinattavan ajoneuvon kokonaispaino on enintään 750 kiloa;

E-luokka: ajoneuvoyhdistelmät, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luokkiin;

K-luokka: kevyet moottoripyörät ja invalidipyörät;

T-luokka: traktorit, moottorityökoneet, moottorikelkat ja moottorikäyttöiset laitteet niihin kytkettyine hinattavine ajoneuvoineen.

2. Ajokortissa ilmaistaan 1 momentissa mainituin kirjaintunnuksin ne ajoneuvoluokat, joihin kuuluvia ajoneuvoja ajokortti oikeuttaa kuljettamaan. Tämän mukaiset ajokortit ovat A-, AB-, ABC-, ABCD-, ABCE-, ABCDE-, KT- ja T-luokan ajokortti.

3. E-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoyhdistelmää saa kuljettaa vain henkilö, jolla on myös vetoauton kuljettamiseen oikeuttava ajokortti. A-luokan ajokortti oikeuttaa kuljettamaan myös K- ja T-luokkiin kuuluvia ajoneuvoja, ja ABC-luokan ajokortti oikeuttaa myös koeajamaan ja tilapäisesti siirtämään D-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja ilman matkustajia sekä E-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja ilman kuormaa.

4 §. *Ahvenanmaalla annettu ajokortti.* Ahvenanmaan maakunnassa vakinaisesti asuvalle henkilölle maakuntalakien mukaisesti annettu ajokortti oikeuttaa kelpoisuutensa rajoissa kuljettamaan moottorikäyttöistä ajoneuvoa koko valtakunnan alueella.

KulkMp liikennemerkeistä

27.11.1957/384*

15.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen (331/57) 7 §:n nojalla päättänyt:

1 Luku. Päätöksen soveltaminen.

1 §. (21.11.1974/850) Liikenteen ohjaamiseksi tieliikenneasetuksen (331/57) 2 §:ssä mainitulla tiellä on tarpeen vaatiessa käytettävä tämän päätöksen mukaisia liikennemerkkejä, liikennevaloja ja ajorataan tehtäviä merkintöjä sekä sulkulaitteita. Poliisimiehen liikenteen ohjaamiseksi antamista käsimerkeistä on voimassa, mitä niistä on erikseen määrätty.

2 §. 1. Liikennemerkit ja muut liikenteen ohjaamiseksi tarkoitetut laitteet asettaa tieliikenneasetuksen säännösten mukaisesti tienpitäjä. Niiden asettaminen kadulle, torille tai muulle vastaavanlaiselle liikennealueelle kuuluu kuitenkin asianomaiselle kaupungille tai kauppalalle. Rautatien tasoristeyksen merkit (IB f ja IB g) asettaa rautatien kunnossapitäjä. (21.11.1974/850)

2. Tilapäistä tarvetta varten voi kuitenkin myös poliisipiirin päällikkö asettaa 1 momentissa tarkoitettuja merkkejä ja laitteita.

3. Lukuun ottamatta maistraatin tai järjestysoikeuden tieliikenneasetuksen 29 §:n nojalla tai liikenneministeriön sanotun asetuksen 24 §:n nojalla antamiin päätöksiin perustuvia merkkejä sekä opastusmerkkejä ja tien teknillisiin laitteisiin niiden rakenteesta johtuen tarvittavia rajoitusmerkkejä samoin kuin tien kunnosta tai tiellä suoritettavasta työstä johtuvia tilapäisiä merkkejä, ei kaupungissa ja kauppalassa saa liikennemerkkejä eikä liikennevaloja asettaa eikä ajoratamerkintöjä tehdä ilman poliisipiirin päällikön suostumusta, jota ei kuitenkaan ilman pätevää syytä saa evätä. Maalaiskunnassa on muun tienpitäjän kuin tie- ja vesirakennushallintoviranomaisen pysyväksi tarkoitetun liikennemerkin asettamiseen saatava asianomaisen poliisipiirin päällikön suostumus. Tie- ja vesirakennushallintoviranomaisen on asettamistaan tässä momentissa tarkoitetuista liikennemerkeistä ensi tilassa ilmoitettava poliisipiirin päällikölle. Etuajaoikeutetun tien merkkiä (III A a) ei kuitenkaan saa maalaiskunnassa asettaa ilman liikenneministeriön suostumusta. (21.11.1974/850)

4. Liikennemerkit ja muut liikenteen ohjaamiseksi asetettavat laitteet on tämän päätöksen määräyksiä noudattaen sijoitettava siten, että ne ovat mahdollisimman hyvin havaittavissa ja ettei niistä ole haittaa tai vaaraa liikenteelle eikä kohtuutonta haittaa tien kunnossapidolle. Ne on myös tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan pimeänä aikana valaistava tai varustettava heijastimilla tai asianomaista väriä heijastavalla pinnalla.

5. Tie- ja vesirakennushallitus antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita liikennemerkkien ja ajoratamerkintöjen sekä sulkulaitteiden väreistä, rakenteesta ja merkinnöistä sekä vahvistaa muut tielain edellyttämät tiemerkit.

2 Luku. Liikennemerkit.

3 §. Liikennemerkit jaetaan seuraaviin ryhmiin:

I. Varoitusmerkit, jotka ovat yleensä tasasivuisen kolmion muotoisia;

II. Kieltoa, rajoitusta tai määräystä osoittavat merkit, jotka ovat yleensä ympyrän muotoisia; sekä

III. Tiedotusmerkit, jotka ovat yleensä suorakaiteen muotoisia.

I. Varoitusmerkit. A. Varsinaiset varoitusmerkit.

4 §. 1. Varoitusmerkki, jota käytetään osoittamaan tiessä olevaa, liikenteelle vaarallista kohtaa, on tasasivuinen kolmio, jonka kärki on suunnattu ylöspäin ja sivut 900 mm. Merkin reunat ovat 75 mm:n leveydeltä punaiset ja sen keskustassa on keltaisella pohjalla vaaran laatua esittävä musta kuvio. Asutustaajamissa ja milloin muutoin erityisiä syitä on, saadaan kuitenkin käyttää varoitusmerkkiä 700 mm:n sivuin.

-----

3. Varoitusmerkki sijoitetaan kulkusuunnassa ajoradan oikealle puolelle. Erityisistä syistä voidaan samanlainen merkki lisäksi sijoittaa ajoradalla olevalle korokkeelle, ajoradan vasemmalle puolelle tai ajoradan yläpuolelle.

4. Varoitusmerkki sijoitetaan 150—250 metriä, moottoritieillä kuitenkin 300—500 metriä ennen vaarapaikkaa. Asutustaajamissa saa varoitusmerkin olosuhteiden sitä edellyttäessä sijoittaa lähemmäksi vaarapaikkaa. Mikäli edellä mainituista matkoista joudutaan asutustaajaman ulkopuolella erityisistä syistä poikkeamaan, on etäisyys osoitettava lisäkilvellä. (21.11.1974/850)

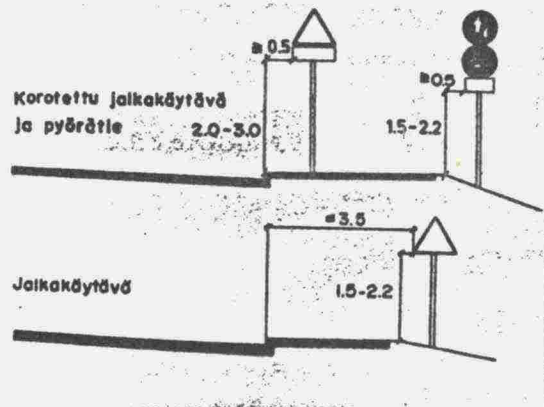
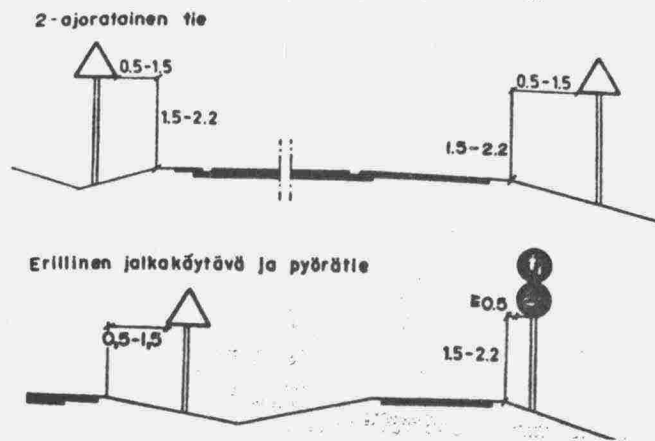
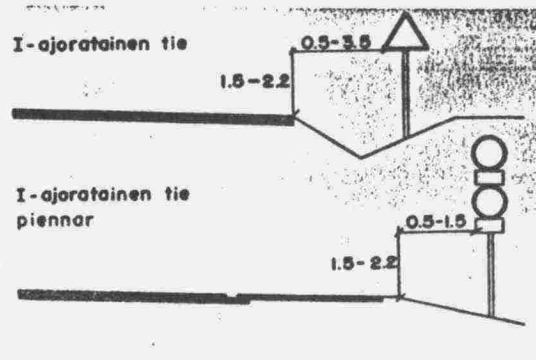

5. Varoitusmerkki sijoitetaan siten, että sen lähin kohta on vähintään 0.5 metrin ja enintään 3.5 metrin etäisyydellä ajoradan ulkoreunasta tai jalkakäytävän ajoradan puoleisesta reunasta taikka, milloin tiessä on piennar, enintään 1.5 metrin etäisyydellä sen ulkoreunasta. Asutustaaajamassa voidaan varoitusmerkki olosuhteiden sitä edellyttäessä sijoittaa edellä mainittua lähemmäksi ajoradan tai jalkakäytävän reunaa. Tällöinkin on noudatettava, mitä liikennemerkkien sijoittamisesta on 2 §:n 4 momentissa määrätty. Jos ei muuta ole määrätty, tulee alimman merkin tai lisäkilven alareunan korkeuden ajoradan pinnasta olla 1.5—2.2 metriä, jalkakäytävällä tai pyörätiellä kuitenkin 2.0—3.0 metrin näiden pinnasta mitattuna. Samaa pyöräiseen tai telineeseen saa kiinnittää enintään kaksi varoitusmerkkiä liikkilpi-neen. Tämän momentin määräyksiä ei sovelleta sijoitettaessa merkki ajoradan yläpuolelle. (21.11.1974/850)

6. Varoitusmerkkiä ei saa käyttää, milloin olosuhteet muutoinkin määräysten mukaan edellyttävät erityistä varovaisuutta. (21.11.1974/850)

Asutustaaajamissa saadaan varoitusmerkki olosuhteiden sitä vaatiessa asettaa lähemmäksi vaarapaikkaa ja tulee merkin lähimmän kohdan olla 0.5—1.0 metrin etäisyydellä ajoradan reunan kautta kulkevasta pystytasosta.

7. Varoitusmerkkiä ei saa käyttää tarpeettomasti, milloin olosuhteet muutoinkin määräysten mukaan edellyttävät erityistä varovaisuutta.

T 3 c L ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä

28.2.1975/151

17.

1 §. Tässä laissa tarkoitetaan:
ajoneuvolla jokaista pyörillä, telaketjuilla tai jalaksilla varustettua, maata kulkevaa laitetta, joka ei liiku kiskoilla; ja
romuajoneuvolla arvotonta tai arvoltaan vähäistä ajoneuvoa, joka 2 §:n 3 kohdan mukaan on katsottava hylätyksi.

Mitä tässä laissa on säädetty ajoneuvon omistajasta, koskee moottoriajoneuvorekisteriin merkittyä haltijaa sekä hylätyn ajoneuvon osalta sen entistä omistajaa.

2 §. Ajoneuvo voidaan siirtää:

1) jos se on pysäköity virheellisesti tai sijoitettu siten, että siitä voi aiheutua vaaraa tai että liikenne tarpeettomasti estyy tai häiriintyy;

2) jos se on sijoitettu siten, että se aiheuttaa ilmeistä haittaa tienpidolle tai kadun tahti rakennuskaavateiden kunnossa ja puhtaanapitämiselle; taikka

3) jos se, ottaen huomioon ajoneuvon kunto, sijoitusaika samalla paikalla tai muut niihin verrattavat seikat, on katsottava hylätyksi.

3 §. Ajoneuvon siirtämisestä päättää ja siirtämisen toimittaa:

1) edellä 2 §:n 1 kohdassa mainituissa tapauksissa poliisipiirin päällikkö tai hänen sijaansa pysäköinninvalvojaksi määrätty henkilö taikka kunnallinen pysäköinninvalvoja tahti, heidän antamiensa ohjeiden mukaisesti, muu poliisimies tai valvonta-apulainen;

2) edellä 2 § 2 kohdassa mainitussa tapauksessa yleisten teiden osalta valtio tienpitäjänä, katujen ja rakennuskaavateiden osalta kunta sekä yksityisten teiden osalta poliisipiirin päällikkö; sekä

3) edellä 2 §:n 3 kohdassa mainitussa tapauksessa kunnallishallitus tai sen määräämä kunnallinen lautakunta tahti viranhaltija.

Siirtopäätöksessä on todettava, onko kysymyksessä romuajoneuvo.

4 §. Siirrettävän romuajoneuvon hajoittamisesta tai muulla tavalla hävittämisestä huolehtii kunta.

Muu siirrettävä ajoneuvo on sijoitettava niin, että se voidaan helposti löytää (*lähisirto*). Lähisirto on suoritettava siten, että ajoneuvo sijoitetaan joko näköetäisyydelle alkuperäisestä sijaintipaikasta tai, jos se ei sopivasti käy päinsä, näköetäisyydelle alkuperäisen sijaintipaikan läheisyydessä olevasta kadun- tai tienristeyksestä. Ajoneuvoa ei saa siirtää paikkaan, jossa on olemassa ilmeinen vaara, että sitä vahingoitetaan tai käytetään luvattomasti.

Jos ajoneuvoa ei voida siirtää 2 momentissa mainitulla tavalla tai jos se on katsottava hylätyksi, se on siirrettävä tarkoitusta varten varatulle varastoalueelle (*varastosirto*).

5 §. Kunta on velvollinen varaamaan 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun varastoalueen ja huolehtimaan siitä. Alue on aidattava ja lukittava poliisin hyväksymällä tavalla. Varastoalue voi olla yhteinen kahta tai useampaa kuntaa varten.

6 §. Ajoneuvolle ei saa sitä siirrettäessä aiheuttaa enempää vahinkoa kuin siirron tarkoituksenmukaiseksi toteuttamiseksi on välttämätöntä.

7 §. Ajoneuvon siirtämisestä on, mikäli mahdollista, viipymättä ilmoitettava ajoneuvon omistajalle ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulle haltijalle. Lähisirrosta on ilmoitettava vain, jos ajoneuvo on siirretty alkuperäiseltä sijoituspaikaltaan näköetäisyyden ulkopuolelle.

Varastoalueelle siirretyistä ajoneuvoista, joista ei ole voitu tehdä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, on kuuluttava siten kuin asetuksella säädetään.

8 §. Jos varastoalueelle siirrettyä ajoneuvoa ei noudeta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun omistaja sai tiedon siirtopäätöksestä, tai jos ajoneuvon omistaja ei ilmoittaudu saman ajan kuluessa kuuluttamisesta taikka jos omistajan on muuten katsottava luopuneen oikeudestaan ajoneuvoon, siirtyy ajoneuvon omistusoikeus kunnalle.

Romuajoneuvon omistusoikeuden saa kunta ottaessaan ajoneuvon haltuunsa.

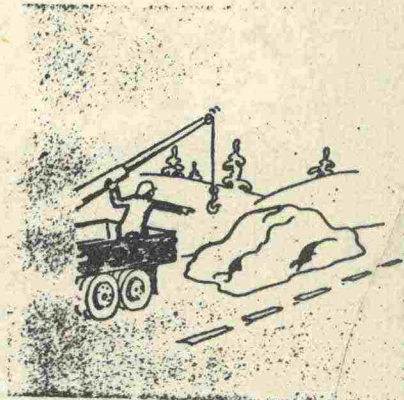
9 §. Siirretyn ajoneuvon omistaja on velvollinen korvaamaan valtiolle tai kunnalle aiheutuneet kustannukset ajoneuvon siirtämisestä, säilyttämisestä, hävittämisestä ja muusta toimenpiteestä, johon on ryhdytty tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten perusteella (*siirtokustannukset*).

Omistajalla on oikeus saada suorittamansa siirtokustannusten määrä takaisin ajoneuvon kuljettajalta, jonka virheestä tai laiminlyönnistä ajoneuvon siirtäminen on johtunut. Sellaista korvausta koskeva vaatimus voidaan tehdä myös maksamismääräysmenettelystä säädettyssä järjestyksessä.

10 §. Jos omistaja saattaa todennäköiseksi, että ajoneuvo on ollut luvattomasti kuljettajan käytössä taikka osoittaa, ettei hän muusta syytä ole velvollinen vastaamaan siirtokustannuksista, nämä peritään suoraan kuljettajalta.

Mikäli 2 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu vaara tai haitta on aiheutunut olosuhteista, joita ei ole voitu ennalta odottaa, ei omistaja eikä kuljettaja kuitenkaan ole velvollinen korvaamaan siirtokustannuksia.

11 §. Kunta ei ole velvollinen luovuttamaan varastoalueella säilytettävää ajoneuvoa ennen kuin siirtokustannukset on korvattu.

12 §. Siirtopäätöksen tekijän, 2 §:n 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kuitenkin poliisipiirin päällikön tai muun pysäköinninvalvojan, on päätöksellään vahvistettava siirtokustannusten määrä (*korvauspäätös*). Varastosirrosta aiheutuneiden siirtokustannusten määrän vahvistaa kuitenkin aina kunta. Korvauspäätöksen tekijän on annettava korvausvelvolliselle omistajalle tai kuljettajalle tiedoksi kirjallinen määräys suorittaa korvaus kahden viikon kuluessa tiedoksi saamisesta uhalla, että korvaus muuten peritään ulosottoitse (*maksumääräys*).

Siirtokustannusten määrää vahvistettaessa on vähennyksenä otettava huomioon ajoneuvon arvo, jos kunta 8 §:n säännösten nojalla on saanut ajoneuvon omistusoikeuden.

Sisäasiainministeriö vahvistaa ne yleiset perusteet, joita on noudatettava siirtokustannusten määräämisessä.

13 §. Joka on tyytymätön siirtokustannusten korvauspäätökseen, saa valittaa siitä sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella ajoneuvon siirtämiseen on ryhdytty. Muutoksenhaussa on noudatettava, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Muusta kuin 1 momentissa tarkoitettua tämän lain nojalla annetusta hallintopäätöksestä ei saa valittaa.

14 §. Korvauspäätös pannaan täytäntöön ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin on säädetty.

15 §. Korvauspäätöksen tekijä voi, milloin siihen on pakottavia syitä, myöntää maksuajan pitennystä.

16 §. Milloin ajoneuvo on siirretty 2 §:n 1 kohdassa mainitulla perusteella ja samasta syystä nostettu syyte on lainvoimaisella päätöksellä hylätty tai sen johdosta tehty rangaistusvaatimus ei ole johtanut rangaistusmääräyksen antamiseen tahi mainitusta syyistä määrätty pysäköintivirhemaksu on vastalauseen tai valituksen johdosta lainvoimaisesti poistettu, siirtokustannusten periminen raukeaa. Jos siirtokustannukset on suoritettu, maksumääräyksen antajan on hakemuksesta määrättävä suoritettu määrä palautettavaksi asianomaiselle.

17 §. Kunta on velvollinen alueellaan huolehtimaan siitä, että romuajoneuvot poistetaan ympäristöstä.

Lääninhallitus valvoo romuajoneuvojen siirtämistä ja hävittämistä läänissä.

18 §. Joka jättää ajoneuvon siten, että se voidaan 2 §:n 3 kohdan nojalla siirtää, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, ajoneuvon jättämisestä ympäristöön sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi.

19 §. Tämän lain säännöksiä sovellettaessa käsitellään ajoneuvossa olevia esineitä ajoneuvon kuuluvina. Romuajoneuvosta tavattuja esineitä käsitellään kuitenkin löytötavarana, jollei niitä ole tarkoitettu ajoneuvossa pysyvästi käytettäviksi.

20 §. Tiedoksiannossa on tätä lakia sovellettaessa, lukuunottamatta 7 §:ssä tarkoitettuja tapauksia, noudatettava, mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/66) on erityistiedoksiannosta säädetty.

21 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

22 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1975. Sillä kumotaan pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain (248/70) 18—21 § sekä 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen 18 §:n 9 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa asetuksessa (518/70).

Tätä lakia on soveltuvin osin noudatettava myös sellaisiin ajoneuvoihin, jotka ennen tämän lain voimaantuloa on siirretty ja varastoitu. Tämän lain nojalla ei kuitenkaan peritä korvausta ennen sen voimaantuloa syntyneistä siirtokustannuksista.

Moottoriajoneuvoasetus

4.10.1957/330

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) 13 §:n nojalla:

1 Luku. Yleisiä säännöksiä.

1 §. (30.6.1972/524) Tämä asetus koskee moottorikäyttöisten ajoneuvojen sekä niillä hinattavien ajoneuvojen rakennetta, varusteita, liikenteeseen hyväksymistä, rekisteröintiä ja käyttämistä 2 §:ssä mainitulla tiellä.

2 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) *tiellä* yleisnimityksenä yleiselle liikenteelle tarkoitettua tai yleisesti liikenteeseen käytettyä yleistä tai yksityistä tietä, katuja, toria, kujaa, käytävää, siltaa ja muuta tällaista tietä tai aluetta;

b) *moottoriajoneuvolla* jokaista omalla voimakoneella tiellä kulkevaksi tarkoitettua ajoneuvoa tai laitetta;

c) *moottorikäyttöisellä laitteella* omalla voimakoneella kulkevaa ajoneuvoa tai laitetta, joka käytetään tiellä vain siinä suoritettavaa työtä varten tai siirrettäessä sitä työpaikasta toiseen ja jonka suurin rakenteellinen ajonopeus on enintään 10 kilometriä tunnissa; sekä

d) *moottorikäyttöisellä ajoneuvolla* moottoriajoneuvoa ja moottorikäyttöistä laitetta; ja (30.6.1972/524)

e) *hinattavalla ajoneuvolla* moottorikäyttöisen ajoneuvon vetämää ajoneuvoa tai laitetta. (30.6.1972/524)

3 §. Moottoriajoneuvot:

1. *Autolla* tarkoitetaan pääasiassa henkilöiden tai tavarankuljetukseen rakennettua moottoriajoneuvoa, jossa on vähintään kolme pyörää tai telaketjut, jollei sitä ole pidettävä moottoripyöränä.

a) *Henkilöauto* on pääasiassa henkilökuljetukseen tarkoitettu auto, jossa on kuljettajan lisäksi tilaa enintään kahdeksalle henkilölle ja jonka kokonaispaino on enintään 3 500 kiloa.

b) *Pakettiauto* on tavarankuljetukseen tarkoitettu auto, jonka kokonaispaino on enintään 3 500 kiloa.

c) *Kuorma-auto* on tavarankuljetukseen tarkoitettu auto, jonka kokonaispaino ylittää 3 500 kiloa.

d) *Erikoisautoihin* luetaan määrättyihin erikoistehtäviin tarkoitettuja ja niitä varten rakennettuja ja varustettuja autot, kuten palo-, sairaus-, ruumis-, hinaus-, huolto- ja asuntoautot sekä niihin verrattavat, muihin ryhmiin kuulumatomat autot ja auton alustalle rakennettuja työkoneita.

e) *Linja-auto* on pääasiassa henkilöiden kuljettamiseen tarkoitettu auto, jossa on kuljettajan lisäksi tilaa useammalle kuin kahdeksalle henkilölle. *Johdinauto* on sähkökäyttöinen, ilmajohtimista sähkövirtaa ottava linja-auto. (3.9.1971/673)

2. *Moottoripyörä* on kaksipyöräinen moottoriajoneuvo irroitettavine sivuvaunuineen tai ilman sellaista. Moottoripyöränä pidetään myös kolmipyöräistä moottoriajoneuvoa, jonka oma paino on enintään 400 kiloa. (16.1.1970/33)

a) *Moottoripolkupyörä* on enintään 50 kuutiosenttimetrin polttomoottorilla varustettu moottoripyörä, jonka oma paino on enintään 50 kiloa ja jonka suurin rakenteellinen nopeus on enintään 30 km/h. (16.1.1970/33)

b) *Kevyt moottoripyörä* on muu kuin a kohdassa mainittu enintään 125 kuutiosenttimetrin polttomoottorilla varustettu kaksipyöräinen moottoripyörä. (3.9.1971/673)

c) *Invaliidipyörä* on invalidien käyttöön erityisesti rakennettu moottoripyörä. Invaliidipyörään, jonka paino on enintään 75 kiloa ja rakenteellinen nopeus enintään 30 kilometriä tunnissa, sovelletaan moottoripolkupyöriä koskevia säännöksiä. (18.12.1959/474)

3. *Traktori* on moottoriajoneuvo, joka on rakennettu pääasiassa käyttämään työvälineitä tai vetämään muita ajoneuvoja.

4. *Moottorityökone* on oman voimakoneen avulla liikkuva työkone tai laite, jonka suurin rakenteellinen kulkunopeus ylittää 10 kilometriä tunnissa, jollei sitä tämän pykälän 1 momentin d kohdan mukaan ole pidettävä erikoisautona.

5. *Moottorireki* on jalaksin tai teloin varustettu, vain jäällä tai lumessa kulkemaan tarkoitettu moottoriajoneuvo. *Moottorikelkka* on relavetoinen moottorireki, jossa on tilaa kuljettajan lisäksi enintään kahdelle henkilölle ja jonka omapaino on enintään 400 kiloa. (3.9.1971/673)

Moottorikäyttöiset laitteet:

6. *Moottorikäyttöisiin* laitteisiin luetaan tiekoneet, rautaisiin pyöriin tai rautaisiin relaketjuin varustettuja traktoreita, leikkuupuimurit, vaikkakin niiden suurin rakenteellinen kulkunopeus ylittäisi 10 kilometriä tunnissa, sekä kävelen ohjattaviksi tarkoitettuja, konevoimalla kulkevia työkoneita ja laitteita.

Hinattavat ajoneuvot:

7. *Perävaunu* on henkilöiden tai tavarankuljetukseen tai matkailutarpeita varten rakennettu hinattava ajoneuvo. *Peräreki* on jalaksin varustettu perävaunu.

8. *Hinattava laite* on muu kuin 7 momentissa mainittu hinattava ajoneuvo. Hinattavana laitteena ei kuitenkaan pidetä konevoimalla kulkevaa ajoneuvoa, jota sen epäkuntoisuuden takia tai muusta syystä tilapäisesti hinataan.

4 §. Epätietoisissa tapauksissa, tai jos muunlaisen kuin 3 §:ssä mainitun, konevoimalla kulkevan tai kuljetettavan ajoneuvon tai laitteen käyttämisestä on kysymys, [kulkulaitosten ja yleisten töiden] ministeriö määrää, mihin ryhmään se on luettava ja antaa sitä koskevat tarpeelliset ohjeet.

5 §. 1. Tätä asetusta ei ole sovellettava erityisiin sotilastarkoituksiin rakennettuihin, valtiolle kuuluvuihin ajoneuvoihin ja laitteisiin.

2. Tämän asetuksen säännöksiä katsastuksesta, rekisteröimisestä ja ajokorttien antamisesta sovelletaan muihin kuin 1 momentissa mainittuihin puolustuslaitoksen tai sen käyttöön otettuihin ajoneuvoihin ja laitteisiin ja niiden kuljettajiin siten kuin puolustusministeriö siitä tarkemmin määrää.

6 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ministeriöllä liikenneministeriötä.

7 §. Mitä ajoneuvon tai laitteen omistajasta tässä asetuksessa säädetään, koskee, kun se on luovutettu toisen pysyväiseen hallintaan, myös sen haltijaa.

8 §. 1. Moottoriajoneuvojen ja niiden käytön yleinen valvonta läänissä kuuluu lääninhallitukselle ja lähin valvonta poliisiviranomaiselle ja katsastusmiehelle.

2. Tie- ja vesirakennushallinnon palveluksessa olevalla insinöörillä ja tiemestarilla on valta valvoa ajoneuvojen päämitoista, akseli- ja kokonaispainoista sekä kuormituksesta tässä asetuksessa annettuja säännöksiä.

3. Moottoriajoneuvoliikennettä koskevia asioita varten voidaan ministeriön palvelukseen ottaa liikennetarkastajia, joiden asettamisesta ja toiminnasta määrätään erikseen.

4. Liikennettä valvoessaan on katsastusmiehellä, tieviranomaisella ja 3 momentissa mainitulla liikennetarkastajalla poliisimiehen oikeudet ja velvollisuudet.

9 luku. Muut moottoriajoneuvot.*

47 §. Tämän asetuksen 3, 4, 5, 6 ja 7 luvun säännökset kuorma-autosta koskevat soveltuvin kohdin myös traktoreita ja moottorityökoneita tässä luvussa mainituin poikkeuksin.

48 §. 1. Traktori ja moottorityökone saadaan hyväksyä liikenteeseen:

- a) ohjauslaitteen sijainnista riippumatta;
- b) ilman seisonta- ja jarruvaloja;
- c) milloin sen ohjaamo on avonainen, ilman suunnanmuutosta osoittavia laitteita sekä ilman tuulilasiasia ja sen laitteita; sekä
- d) ilman roiskesuojia.

2. Traktorin ja moottorityökoneen rakennetta saa oleellisesti muuttaa vain katsastusmiehen etukäteen antamalla luvalla. (15.7.1966/405)

49 §. (12.11.1965/592) 1. Traktorista rekisteri-ilmoitusta tehtäessä tyyppikatsastustodistus vastaa katsastuskirjaa. Traktoreista ja moottorityökoneista pidetään omaa, yhteistä rekisteriä ja niille annetaan kullekin yksi tunnusmerkki, joka on kiinnitettävä ajoneuvon eteen sopivalle paikalle. Traktorin rekisteriotetta ei tarvitse ajossa pitää mukana, jos traktori on paikallisessa maa- tai metsätaloustyössä, mutta on se vaadittaessa toimitettava poliisiviranomaisen nähtäväksi.

2. Traktorin ja moottorityökoneen vuosittaisesta ilmoittamisesta auto-rekisterikeskukselle on soveltuvin osin voimassa, mitä 41 §:n 2 momentissa on säädetty moottoripyörän ilmoittamisesta. (23.8.1968/537)

50 §. Traktoria ja moottorityökoneetta ei tarvitse uusintakatsastaa, jollei siihen ilmaannu erityistä syytä.

51 §. (28.2.1975/142) Traktorin ja siihen kytketyn ajoneuvon muodostamaan yhdistelmään ei sovelleta 36 §:n 3 momenttia.

52 § on kumottu A:lla 31.5.1972/447.

53 §. 1. Traktorin suurinta leveyttä laskettaessa ei oteta huomioon siihen liitettyä työvälinettä.

2. Traktoriin ja moottorityökoneeseen saa ohjaajan lisäksi ottaa makсутta kuljetettavaksi enintään kaksi henkilöä, mikäli niille on järjestetty kiinteät, turvalliset istuimet ja ehdolla, että henkilöt eivät häiritse näkyvyyttä ja muutoinkaan ajoneuvon kuljettamista.

54 §. Moottorirekeä saa kuljettaa vain ministeriön antamalla luvalla ja siinä määrättyinä ehdoin.

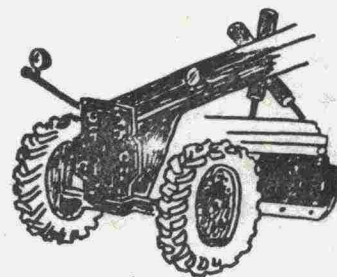

55 §. 1. Moottorikäyttöisiin laitteisiin on sovellettava moottorityökoneita koskevia säännöksiä, kuitenkin siren, että niitä saadaan käyttää:

- a) ilman kaukvaloja;
- b) milloin erityistä syytä on, umpirenkain tai rautaisin pyörin tai telaketjuin;
- c) katsastamatta ja rekisteröimättä, lukuun ottamatta 3 §:n 6 momentissa mainitsemattomia laitteita, joista tulee olla katsastusmiehen todistus tai tyyppikilpi, joka osoittaa, että laitetta ei ole pidettävä moottoriajoneuvona; sekä
- d) kävelien ohjattavaksi tarkoitettua laitetta lisäksi ilman peruustuslaitetta, äänimerkinantolaitetta ja takavaloa sekä ilman ajokorttia.

2. Tiekoneseen ja leikkuupuimuriin ei sovelleta 36 §:ssä mainittuja, päämittoja koskevia säännöksiä, kuitenkin edellyttäen, ettei laite ilmeisesti vaaranna muuta liikennettä.

3. Milloin liikennevakuuttamisvelvollisuus on olemassa, tulee moottorikäyttöisessä laitteessa olla edessä sopivaan kohtaan näkyvälle paikalle kiinnitetty, vakuutushtiön antama kilpi, joka osoittaa, että ajoneuvolla on voimassa oleva liikennevakuutus. (18.12.1959/474)

11 Luku. Perävaunut ja hinattavat laitteet. **

56 §. Perävaunu, joka on vetoautoon siten kytketty, että oleellinen osa sen kuormituksesta rasittaa vetoautoa, on puoliperävaunu, ja perävaunu, jota sen kuormitus rasittaa kokonaan tai melkein kokonaan, on varsinainen perävaunu.

57 §. 1. Auton perävaunua ei saa käyttää henkilökuljetukseen. Lavalla tai umpikorilla varustetun puoliperävaunun käytöstä on tässä kohden voimassa, mitä kuorma-autosta on vastaavasti säädetty. Autoon ei saa kerrallaan olla kytkettyä useampaa kuin yksi perävaunu, mutta samaa perävaunua saa käyttää eri autojen kanssa, niin myös samaa autoa eri perävaunujen vetämiseen.

2. Kuorma-autoon saadaan kytkeä:

a) yksiakselinen tai telirakenteinen puoliperävaunu, jonka akselipaino tai telipaino on enintään vetoauton taka-akselipainon tai telipainon suuruinen taikka, milloin perävaunu on varustettu jarruin, 36 §:n säännösten rajoissa enintään vetoauton kokonaispainon suuruinen;

b) kaksiakselinen puoliperävaunu, jossa on ministeriön hyväksymää tyyppiä oleva akselisto vähintään 2,5 metrin akselivälein ja jonka kokonaispaino 36 §:n säännösten rajoissa enintään 30 prosentilla ylittää vetoauton kokonaispainon;

c) kaksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka kokonaispaino on enintään vetoauton kokonaispainon suuruinen tai, milloin auton kaikki akselit ovat vetäviä, 36 §:n säännösten rajoissa enintään kaksi kertaa niin suuri; tai

d) yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka kokonaispaino on enintään puolet vetoauton kokonaispainosta. (3.9.1971/673)

3. Henkilö- ja pakettiautoon sekä erikoisautoon saadaan kytkeä yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään puolet sitä vetävän auton omasta painosta.

4. Linja-autoon saadaan kytkeä yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään kolmasosa sitä vetävän auton kokonaispainosta.

58 §. 1. Perävaunua koskevat soveltuvin kohdin kuorma-autosta annetut säännökset seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

a) perävaunun ja vetävän auton välisten kytkinlaitteiden tulee olla kestävät ja tarkoituksenmukaiset sekä katsastusmiehen hyväksymät;

b) perävaunun kokonaispaino saa olla enintään sen suuruinen kuin sen kytkemisestä 57 §:ssä annetuissa ja yhdistelmän kokonaispainosta 36 §:n 2 momentissa annetuista säännöksistä johtuu, ja sen pituus sen suuruinen kuin 36 §:n 8 momentin c, d ja e kohdan säännöksistä johtuu, kuitenkin siten, että yksiakselisen varsinaisen perävaunun pituus ilman sen kytkinlaitteita saa olla enintään 7,0 metriä ja muun perävaunun enintään 12,5 metriä; perävaunu saa vain ministeriön tai katsastusmiehen ministeriön ohjeen mukaan määräämin ehdoin olla vetoautoa leveämpi; (3.9.1971/673)

c) ministeriö antaa määräykset perävaunun koriylityksestä; (15.7.1966/405)

d) perävaunun tulee ilman itsenäistä ohjausta seurata vetävää autoa. Perävaunujen jarruista ja siitä, mitkä perävaunut saadaan hyväksyä ilman jarrulaitteita, ministeriö antaa tarkemmat määräykset;

e) perävaunun kantavuutta sekä kokonais- ja akselipainoa koskevat merkinnot on tehtävä sen taakse asetettavaan kilpeen;

f) perävaunun suurimman sallitun kokonaispainon vahvistaa katsastusmies, jollei ministeriö toisin määrää.

2. Perävaunuista pidetään erillistä rekisteriä. Perävaunu on varustettava taakse asetetulla tunnusmerkillä. Perävaunu on katsastettava, jollei erityistä syytä muuhun menettelyyn ole, samanaikaisesti vetoauton kanssa, kuitenkin vuosittain viimeistään joulukuun loppuun mennessä. (17.12.1971/898)

3. Perävaunun käyttäminen auton yhteydessä on sallittua vain jäällä ajettaessa, ja on siihen sovellettava perävaunua koskevia säännöksiä.

59 §. Traktoreihin kytkettäviä perävaunuja koskevat tämän luvun säännökset seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

a) traktoriin saadaan, milloin erityisiä syitä on ja milloin se voidaan sallia muuta liikennettä vaarantamatta tai haittaamatta, poliisiviranomaisen luvalla kytkeä kaksi perävaunua; (18.12.1959/474)

b) perävaunun vetokoukun tulee olla traktorin takapyörien akseliviivan kautta kulkevan vaakasuoran tason alapuolella ja, milloin osa perävaunun kokonaispainosta kohdistuu sen välityksellä traktoriin, niin lähellä taka-akselia, ettei tämä kuormitus vaaranna traktorin vakavuutta ja ohjausta; (15.7.1966/405)

c) milloin perävaunun akseli on vetävä tai varustettu traktorin kuljettajan hoidettavien jarruin tai milloin vähintään 15 sadalta perävaunun kokonaispainosta kohdistuu vetokoukkuun, saa kokonaispaino 36 §:n säännösten rajoissa olla enintään kolme kertaa niin suuri kuin traktorin omapaino, muutoin enintään kaksi kertaa tämän painon suuruinen. Traktorin painossa saadaan tällöin ottaa huomioon siihen sen valmistajan suosituksen mukaisesti asennetut lisäpainot, kuitenkin enintään kolmannes traktorin rekisteröidystä tyyppipainosta;

d) perävaunun kytkentä traktoriin saadaan suorittaa ilman katsastusmiehen hyväksymistä;

e) traktorin perävaunun leveys saa 2.50 metrin rajoissa ylittää vetävän traktorin leveyden, ja traktorin sekä kahden perävaunun yhdistelmän suurin pituus saa olla enintään 18 metriä; (21.12.1962/669)

f) traktorin perävaunussa ei vaadita jarruvaloja, roiskeuojia eikä sen painoja koskevia merkintöjä. Siinä ei myöskään vaadita taka- ja suuntavalvoja, paitsi milloin perävaunua käytetään yleisellä tiellä tai kadulla olosuhteissa, joissa tieliikenneasetuksen mukaan on käytettävä valoja; (15.7.1966/405)

g) traktorin perävaunua ei merkitä rekisteriin eikä varusteta tunnusmerkillä. Sitä ei vaadita katsastettavaksi, jollei erityistä syytä siihen ilmaannu;

h) milloin traktoria vain matkan vähäiseltä osalta käytetään tiellä ja se voidaan tehdä muuta liikennettä vaarantamatta tai haittaamatta, saadaan siihen tämän pykälän säännöksiä soveltamalla kytkeä peräreki. Peräreki saadaan tällöin b kohdan säännöksestä riippumatta kuormittaa olosuhteiden ja liikenneturvallisuuden sallimaan määrään. Kaksi perärekeä saadaan kytkeä traktoriin vain poliisiviranomaisen luvalla; (18.12.1959/474)

i) traktorin perävaunulla saadaan kuljettaa omaa työväkeä taikka perävaunun kuormaamiseen tai kuorman purkamiseen tarvittavaa apuväkeä työ- tai määräraikalle ja sieltä takaisin ehdolla, että poliisiviranomaisen tällaisia kuljetuksia varten antamia ohjeita noudatetaan.

60 §. Moottorityökoneeseen ja moottorikäyttöiseen laitteeseen saadaan noudattaen soveltuvin kohdin, mitä traktorien perävaunuista on säädetty, kytkeä sen poltto- ja voiteluaineiden ja sen käyttöön tarpeellisten varusteiden kuljetukseen käytetty perävaunu, jonka kokonaispaino on enintään kolmasosa vetävän ajoneuvon omasta painosta. Tällaisessa perävaunussa tulee kuitenkin olla takavalo.

61 §. 1. Moottoripyörään saadaan soveltamalla auton perävaunua koskevia säännöksiä kytkeä yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka kokonaispaino on enintään puolet moottoripyörän omasta painosta ja suurin leveys enintään 1.25 metriä. Perävaunua ei kuitenkaan saa kytkeä invalidipyörään eikä sivuvaunulla varustettuun moottoripyörään.

2. Moottoripyörän perävaunua ei rekisteröidä eikä sen kytkentää vaadita katsastuksessa hyväksyttäväksi. Perävaunua käytettäessä on kuitenkin moottoripyörän takimmainen tunnusmerkki kiinnitettävä asianmukaisesti valaistuna perävaunun taakse.

62 §. Hinattava laite saadaan kytkeä moottoriajoneuvoon tai moottorikäyttöiseen laitteeseen noudattaen soveltuvin kohdin, mitä perävaunusta on tässä kohden säädetty, kuitenkin siten, että:

a) hinattava laite saa olla varustettu rautaisin tai umpikumirenkain;

b) sitä ei autoonkaan liitettäessä vaadita rekisteröitäväksi eikä sitä ja sen kytkentää katsastuksessa hyväksyttäväksi;

c) maatalouteen tai tienpitoon käytettäviin laitteisiin ei sovelleta ajoneuvojen leveyttä rajoittavia säännöksiä edellyttäen, että kaikki kohtuudella vaadittavat toimenpiteet ylileveyden poistamiseksi ovat suoritettut, että leveys ei ilmeisesti vaaranna muuta liikennettä ja että ylilevät laitteet ovat ministeriön määräämällä tavalla merkityt; sekä

d) maatalouteen tai tienpitoon käytettyjä hinattavia laitteita, jotka eivät estä vetävän ajoneuvon tai laitteen takavaloa ja heijastimia näkyvästä taakse, ei tarvitse varustaa vastaavien laittein, jollei c kohdasta muuta johdu, eikä myöskään suuntavaloin, milloin vetävän ajoneuvon suuntavalo tai siitä käydellä annettu suuntamerkki on selvästi taakse näkyvissä. (15.7.1966/405)

63 §. Vahingoittunut tai muu moottoriajoneuvo, jota ei voida tai saada sen omalla voimakoneella kuljettaa, saadaan moottoriajoneuvon avulla hinata korjaamoon tai muuhun määräraikkaan. Hinauksen ei ilman pakottavaa syytä saa käyttää hinattavaa ajoneuvoa keveyempää tai muutoin tähän tarkoitukseen sopimatonta ajoneuvoa. Hinattavan ajoneuvon ohjaajalla tulee olla vastaavan ajoneuvon kuljettamiseen oikeuttava ajokortti.

64 §. Ministeriö voi myöntää poikkeuksia tämän luvun säännöksistä.

14 Luku. Erinäisiä säännöksiä.

85 §. 1. Joka rikkoo tämän asetuksen tai sen nojalla annettuja määräyksiä vastaan, rangaistakoon, niinkuin tieliikennelaissa on säädetty.
2 mom. on kumottu A:lla 12.11.1965/592.

85 a §. (12.11.1965/592) Maksu tai korvaus, joka tämän asetuksen mukaan on valtiolle suoritettava, on ulosottokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

-----

89 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1957, ja sillä kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annettu autoasetus (349/48) siihen tehtyine muutoksineen ja 10 päivänä lokakuuta 1947 annettu asetus (788/47) sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvoliikenteestä, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

-----

j) sillä, joka tammikuun 1 päivän 1959 jälkeen kuljettaa traktoria tai moottorityökonetta tahi moottorikäyttöistä laitetta 2 §:ssä mainitulla tiellä, tulee olla sen kuljettamiseen vaadittava ajokortti;

k) aikaisempien määräysten mukaan moottoripolkupyörää varten annettu ajokortti oikeuttaa kuljettamaan traktoria, moottorityökonetta sekä enintään 50 kilon painoista moottoripyörää;

T 5 KulkMp moottoriajoneuvoasetuksen
täytäntöönpanosta

29.11.1957/392

Merkkivalot.

10 §. (26.5.1967/233) 1. Henkilöautossa, jota saa käyttää ammattimaiseen tilausliikenteeseen ilman erityisiä, kuljetusten laatuun kohdistuvia rajoituksia, tulee olla katon etuosaan asennettu, kahdella 5—10 watin tehoisella lampulla varustettu noin $300 \times 115 \times 60-80$ mm:n mittainen, joka suuntaan keltaista valoa näyttävä merkkivalaisin, johon on mustin kirjaimin merkitty sana "TAKSI" eteen ja taakse. Autossa tulee olla lisäksi tuulilasien alareunassa keltainen vähintään 50×90 tai enintään 60×240 mm:n suuruisen valaisin, johon on mustalla merkitty sana "VAPAA". Valaisimia, jotka on kytkettävä siten, että ne toimivat samanaikaisesti, saa käyttää vain auton ollessa vapaa. Niihin saadaan kuitenkin liittää laite, joilla valot voidaan hätätilanteessa saattaa vilkkumaan.

2. Kuorma-autossa, joka on hyväksytty käytettäväksi perävaunun vetoautona, tulee olla keskellä, tuulilasien yläpuolella, eteen suunnattu keltainen, 10—20 watin tehoinen, hajavaloo antava, vähintään 75 mm:n läpimittainen merkkivalo. Valoa saa käyttää vain perävaunun ollessa kytkettynä.

3. Linja-autossa tulee olla korin yläkulmissa, edessä keltaiset ja takana punaiset, vähintään 50 mm:n läpimittaiset, 10—20 watin tehoiset ääri-valot.

4. Hinausautossa tulee olla ainakin yksi tai, milloin valon näkyminen sitä edellyttää, useampikin tarkoitukseen sopiva, pystyyn asennettäväksi tarkoitettu, 30—45 watin tehoinen, kiertävää tai vilkkuvaa keltaista valoo antava valaisin, jonka valo vilkkuu 100—200 kertaa minuutissa, ja joka on pidettävä toiminnassa valoisanakin aikana, milloin ajoneuvoa nostetaan tielle tai vedetään sen poikki siten, että se vaarantaa muuta liikennettä. Vahinkopäikälle aiettaessa ja ajoneuvoa sieltä pois hinattaessa ei valaisinta saa käyttää,

jollei se erityisestä syystä ole tarpeen muun liikenteen varottamiseksi. Valaisin on varustettava ohjaamoon asetetuin merkkivaloin.

5. Hälytysautossa tulee olla ainakin yksi tai, milloin auton rakenne sitä edellyttää, useampikin rakenteeltaan 4 momentin mukainen, 45—60 watin tehoinen, sinistä valoo näyttävä valaisin, jota on käytettävä ja saa käyttää vain auton ollessa kiireellisessä tehtävässä tai milloin liikenteen varoittaminen muutoin on tarpeen.

6 mom. on kumottu LiikMp:llä 23.5.1974/411.

7. Edellä 4 momentissa mainittu valaisin on asennettava myös autoon, johon on liitetty sen leveyttä lisäävä tai sitä leveämpi laite, tai joka muutoin on tarkoitettu ja varustettu tienpitoon tai tiellä suoritettavaan työhön käytettäväksi, sekä myös tämän päätöksen 42 §:ssä mainittuun perävaunun vetoautoon. Sellainen saadaan asentaa myös hälytysautoon ja milloin erityistä syytä on, katsastusmiehen luvalla muuhunkin autoon. Valaisinta on käytettävä, milloin tässä tarkoitettun auton yleisistä liikennesäännöistä poikkeava kulku tai pysäköinti taikka auton leveys tai pituus aiheuttaa vaaraa liikenteelle.

7 a. Edellä 4 momentissa mainittu valaisin on lisäksi asennettava maidonkuljetuksessa käytettävään autoon, joka joudutaan pysäyttämään auton kulkusuunnasta katsottuna tien vasemmalla puolella olevan maitolaiturin kohdalle. Valaisinta on käytettävä ja sitä saa käyttää vain silloin, kun autoa kuljetetaan tai se pysäytetään poiketen edellä mainitulla tavalla yleisistä liikennesäännöistä. (6.9.1971/678)

8. Sellaista merkkivaloo, joka vaaditaan määrätynlaisessa autossa tai käytössä, ei saa muuhun autoon asentaa eikä muussa tarkoituksessa käyttää. Hinausautossa saa kuitenkin hinattaessa käyttää 2 momentin mukaista merkkivaloo.

Roiskesuojat.

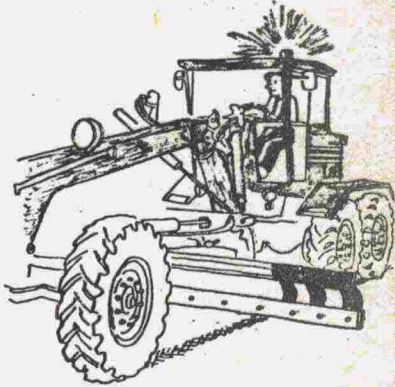
19 §. (26.5.1967/233) 1. Autossa tulee pyörän yläpuolella olla roiskesuoja, joka ulottuu edessä ainakin 45° pyörän pystyakselin etupuolelle ja takana, auton ollessa kuormittamaton, ainakin akselin tasolle. Sen leveyden tulee olla vähintään renkaan tai parirenkaiden yhteenlasketun leveyden suuruisen.

2. Roiskesuojan poikkileikkauksen tulee olla kourumainen, sen syvyyden ollessa vähintään kymmenesosa sen leveydestä, kuitenkin vähintään 30 mm. Roiskesuojan reunan etäisyys akselista ei saa olla suurempi kuin puolitoista kertaa renkaan säde.

3. Erityistä roiskesuoja ei vaadita, milloin auton korin tai lavan pohja tarpeellisiin lisälaittein muodostaa vastaavan suojan liian roiskumista vastaan.

4. Takapyörien sekä yksinomaan etupyörävetoisessa henkilö- ja paketti-autossa myös etupyörien takana tulee roiskesuojissa olla niiden levyiset roiskeläpät enintään yhden metrin etäisyydellä pyörän akselista ja saa niiden alareunan etäisyys maasta, milloin auto on kuormittamaton, olla enintään neljäsosa mainitusta etäisyydestä, jollei auton ja jousituksen rakenne muuta edellytä. Puoliperävaunun vetoautossa ei roiskeläppiä vaadita.

5. Autorekisterikeskus antaa tarvittaessa ohjeita tämän pykälän täytäntöönpanosta poikkeavien rakenteiden hyväksymisestä ja katsastusmiehen voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksia tässä pykälässä määrättyistä mitoista. (24.6.1970/438)

6 Luku. Muut moottoriajoneuvot.

Traktorit ja moottorityökoneet.

35 §. 1. Traktorin ja moottorityökoneen tulee olla rakenteeltaan turvallisia ja tarkoituksenmukaisia. Niihin on, jollei toisin ole määrätty, sovellettava tässä päätöksessä kuorma-autoista annettuja määräyksiä. Niissä tulee olla muun muassa:

- a) luotettava, tämän päätöksen 3 §:n vaatimusten mukainen ohjauslaite;
- b) tehokkaat, ainakin eniten kuormitettuihin pyöriin vaikuttavat jarrut pidätyslaitteineen, kuitenkin siten, että jos ajoneuvo on alunperin varustettu nelipyöräjarruin, ei mitään osaa jarruista saa poistaa toiminnasta;
- c) tarkoituksenmukainen vaihteisto ja peruutuslaite;
- d) olosuhteisiin katsoen riittävän tehokas ja asutuskeskuksissa käytetäessä 5 §:n 5 momentin vaatimukset täyttävä äänenvaimentaja; (26.5.1967/233)

e) vähintään 80 mm:n läpimittaiset, 6 §:n mukaiset tai symmetrisin lähivaloin varustetut valonheittimet; milloin etäisyys valonheittimien reunasta traktorin suurinta leveyttä sivuvaan pituussuuntaiseen pystytasoon suurimmalla raidevälillä mitattuna ylittää 0.40 m, on traktori varustettava 7 §:n mukaisin seisontavaloin, jotka saavat olla enintään 1.90 m:n korkeudella tien pinnasta ja, traktorin rakenteen sitä edellyttäessä, valonheittimien kautta kulkevaa poikittaista pystytasoa taaempana; kauko- ja lähivalot saavat niin ikään, milloin traktorin eteen asennettu laite tai moottorityökoneen rakenne sitä edellyttää, olla sellaisella korkeudella tien pinnasta kuin olosuhteet vaativat, kuitenkin vastaavasti jyrkemmin alaspäin suunnattuina; kaukovalojen toimintaa osoittavaa merkkivaloa ei traktoreissa eikä moottorityökoneissa vaadita; (24.6.1970/438)

f) tämän päätöksen 8 §:n mukaiset takavalot, hyväksytyä valmistetta olevat, vähintään 30 cm² suuruiset punaiset heijastimet, jotka saavat olla enintään 1.50 m:n korkeudella maasta, sekä tiellä tehtävään työhön käytetäessä 10 §:n 7 momentissa määrätyn edellytyksin siinä mainittu keltainen merkkivalo; (26.5.1967/233)

g) sopiva äänimerkinantolaitte; h) kuljettajan näkökentässä, vasemmalla puolella vähintään 70 neliösenttimetrin suuruinen taustapeili, joka kuitenkin saa olla kokonaan traktorin ääriiviivojen sisäpuolella;

i) milloin ohjaamo on varustettu tuulilasilla, joka ulottuu kuljettajan silmänkorkeutta ylemmäksi, ainakin käsin hoidettava tuulilasin pyyhkijä ja milloin katetussa ohjaamossa on sivulasein tai niitä vastaavin suojuksin varustetut seinät tai ovet, olosuhteiden vaatiessa muutkin näkyvyyden varmistamiseksi tarvittavat laitteet, sekä kummallakin sivulla tarkoituksenmukainen laite suunnanmuutoksen osoittamista varten;

j) ilmarenkkaat tai kumipäälysteiset telaketjut, joihin saa asettaa tilapäisiä liukuosteita, jotka eivät vahingoita tietä; sekä

k) milloin ajonuvon rekisteriin merkitty omapaino on enemmän kuin 3 500 kg, 21 §:n 3 momentissa määrätty varoituslaite. (24.6.1970/438)

2. Traktoriin ja moottorityökoneeseen saadaan niihin määrättyjen valojen lisäksi asentaa enintään yksi sumu- tai ojavalo sekä ohitusvalo ja tarpeelliset työvalaisimet.

3. Milloin osa perävaunun painosta kohdistuu traktoriin vetokytkimen välityksellä, saa tämän vaakasuora etäisyys taka-akselista olla enintään niin suuri, että traktorin oman painon suuruisen pystysuoran kuormituksen kohdistuessa siihen, etuakselille vielä jää vähintään 20 sadalta traktorin omasta painosta. Tämä painosuhte on tarvittaessa varmistettava kiintein lisäpainoin. (26.5.1967/233)

4. Traktorin ja moottorityökoneen rakennetta ei saa siten muuttaa, että sen alkuperäinen rakenteellinen suurin nopeus kasvaa. Sellaisena rakennemuutoksena, johon on saatava katsastusmiehen lupa, ei pidetä traktorin tilapäistä varustamista sen käytettäväksi tarkoitettulla koneella tai laitteella, eikä sen varusteiden täydentämistä, tai vastaavaa muutosta, joka ei vaaranna traktorin turvallisuutta liikenteessä. Traktorin vakavuus ja ohjattavuus on tällöin tarpeen mukaan varmistettava levittämällä raidevälä ja käyttämällä lisäpainoja, ja ulkonevat osat on merkittävä siten kuin siitä on määrätty. (26.5.1967/233)

5. Milloin traktoriin on liitetty työväline, joka ulottuu yli 20 cm sen suurinta leveyttä vastaavan pituussuuntaisen pystytason ulkopuolelle tai lisää sen suurimman leveyden 2.50 m suuremmaksi, on sen ulkonevat osat merkittävä siten, kuin 48 §:n 2 momentissa on hinattavan laitteen merkitsemisestä määrätty. (26.5.1967/233)

6. Milloin traktorin tai moottorityökoneen rakenneosana on tai tällaisessa ajoneuvossa on varusteena eteen tai taaakse ulottuva ajoncuvoa oleellisesti kapeampi ulkoneva laite, joka voi vaarantaa liikennettä, on se merkittävä niin kuin tieliikenneasetuksessa on säädetty, kuitenkin niin, että enemmän kuin 2 m sijoituskohdastaan ulkoneva osa on aina pimeän aikana merkittävä tarkoituksenmukaisella valolaitteella. Ulkonevan laitteen kärkeä on lisäksi varustettava kummallekin sivulle näkyvällä vähintään 1 200 cm²:n suuruisella kilvellä, joka on maalattu vuorottaisin punaisin ja keltaisin vinokuovin ja, milloin se on ajoneuvon takana, varustettu heijastimilla tai muulla vastaavalla selvästi näkyvällä varoituslaitteella. (24.6.1970/438)

36 §. 1. Traktoriin saadaan tilapäistä tavarankuljetusta varten asentaa, jollei sen rakenteesta muuta johdu, välittömästi kuljettajan istuimen taakse, enintään 1 neliömetrin suuruinen kuormalava tai sitä vastaava laite.

2. Moottorityökoneita ei saa, lukuunottamatta moottoriajoneuvoasetuksen 60 §:stä johtuvia kuljetuksia käyttäviä muihin, kuin itse työpaikalla suoritettaviin, työkoneen varsinaisesta käyttötarkoituksesta johtuviin kuljetuksiin. (26.5.1967/233)

37 §. 1. Moottorikäyttöisiin laitteisiin on, jollei erikseen ole toisin määrätty, sovellettava tässä päätöksessä traktoreista ja moottorityökoneista annettuja määräyksiä, kuitenkin siten, että niissä ei vaadita kaukovaloja ja että ne saadaan hyväksyä myös umpirenkain tai rautaisin pyörien tai rautaisin telaketjuin, mikäli nämä eivät vahingoita tietä, sekä että kävellen ohjattavaksi tarkoitetut laitteet voidaan lisäksi hyväksyä ilman jarruja, jollei laitteen rakenne muuta edellytä, niin myös ilman peruutuslaitetta, äänimerkinantolaitetta, takavaloa ja taustapeiliä.

2. Milloin kävellen ohjattavaksi tarkoitettua moottorikäyttöistä laitetta käytetään siihen kytketyn vaunun avulla tavaran kuljetukseen tiellä, on siihen sovellettava traktoria koskevia määräyksiä.

3. Moottorikäyttöinen laite tai, milloin sellainen vaaditaan, sen tyyppikilpi on varustettava merkinnällä laitteen painosta ja suurimmasta kulkunopeudesta.

4. Milloin moottorikäyttöisen laitteen suurin leveys ylittää 2.50 metriä, on sen eteen, mahdollisimman lähelle etukulmauksia asetettava vähintään 30 neliösenttimetrin suuruiset valkoiset tai keltaiset heijastimet 0.4—1.0 metrin korkeudelle maasta. (21.12.1962/672)

5. Moottorikäyttöisen laitteen käyttämisestä kuljetuksiin on voimassa, mitä moottorityökoneista on 36 §:n 2 momentissa määrätty. (26.5.1967/233)

Hinattavat laitteet.

48 §. 1. Hinattavassa laitteessa tulee olla, moottoriajoneuvoasetuksen 62 §:n a ja d kohdassa mainituin poikkeuksin, sellaiset varusteet, jotka tämän päätöksen mukaan vaaditaan vastaavaan vetoajoneuvoon käytettävässä perävaunussa, kuitenkin siten, että sitä saa käyttää ilman roiskesuojia, milloin niiden kiinnittäminen tuottaa erityisiä vaikeuksia tai milloin laitetta sen rakenteesta johtuen kuljetetaan alhaisella nopeudella, sekä ilman taka-, jarru- ja suuntavalvoja, milloin sitä siirretään vain paikallisesti ja valoisana aikana. (26.5.1967/233)

2. Milloin hinattavan laitteen suurin leveys moottoriajoneuvoasetuksen 62 §:n mukaisesti ylittää 2.50 metriä, on sen etu- ja takakulmaukset tai ulkonevat osat maalattava vuorottaisin punaisin ja keltaisin juovin, ja on se varustettava paitsi taakse suunnatuin punaisin kolmiomaisin heijastimin myös eteen suunnatuin valkoisin tai keltaisin 30 neliösenttimetrin pyöreän heijastimin, jotka on asetettava osoittamaan laitteen suurinta leveyttä. Milloin näiden määräysten noudattaminen laitteen rakenteesta johtuen tuottaa kohtuuttomia vaikeuksia, saa hinattavan laitteen ulkonevat osat valoisana aikana merkitä kulkusuunnassa poikittain asetetulla, noin 30 x 30 senttimetrin keltaisella lipulla tai laatalle, sekä pimeän aikana tällaiseen lippuun tai laattaan asetetuilla heijastimilla, jotka heijastavat eteenpäin valkoista tai keltaista valoa ja taaksepäin keltaista tai punaista valoa. (21.12.1962/672)

3. Hinattaessa vahingoittunutta tai muutoin liikuntakyvytöntä ajoneuvoa köyttä tai tankoa käyttämällä tulee tämän olla vähintään 3 ja enintään 6 metrin pituinen, ja on sen keskiosaan kiinnitettävä selvästi näkyvä lippu tai vaate. Ajoneuvoa, jonka jarrut ovat epäkunnossa, saadaan hinata vain tankoa tai puomia käyttäen ja ajoneuvoa, jonka ohjaus on epäkunnossa, vain hinausauton puomin varaan nostettuna. Kahden ajoneuvon samanaikainen hinaaminen samalla vetävällä ajoneuvolla on kielletty.

Tienpitoon käytettyyn ajoneuvoon kiinnitetyt laitteet.

49 §. Milloin tienpitoon käytettyyn moottoriajoneuvoon tai moottorikäyttöiseen laitteeseen tai tällaisen vetämään hinattavaan ajoneuvoon on kiinnitetty tai liitetty työväline, jonka leveys ylittää vetävän ajoneuvon suurimman leveyden, on ajoneuvon eteen ja taakse, tai milloin työvälinettä vedetään, vetävän ajoneuvon eteen ja työvälineen taakse, asetettava noin metrin korkeudelle ajoradan pinnasta 15 senttimetriä leveä, pituudeltaan ja sijoitukseltaan ajoneuvon ja työvälineen suurinta leveyttä vastaava, 15 senttimetrin vuorottaisin punaisin ja keltaisin poikkijuovin maalattu lauta, jonka päihin on asetettu edessä valkoiset tai keltaiset ja takana punaiset, vähintään 30 neliösenttimetrin heijastimet. Vetävässä ajoneuvossa tulee pimeän aikana olla 10 §:n 7 momentissa mainittu merkkivalo.

Liikennevakuutuslaki

26.6.1959/279*

1 Luku. Yleisiä säännöksiä.

1 §. Moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutunut henkilö- tai omaisuusvahinko, jota jäljempänä sanotaan liikennevahingoksi, korvataan ajoneuvoa varten annetusta liikennevakuutuksesta tämän lain mukaan. Valtion omistaman ajoneuvon aiheuttama liikennevahinko korvataan valtion varoista, niin kuin valtio olisi antanut vakuutuksen.

2 §. Moottoriajoneuvo ei ole tässä laissa tarkoitettussa liikenteessä:

1) kun se on kuormauksen tai kuorman purkamisen tai muun työsuorituksen kestäessä liikkumattomana ja vahinko on kohdistunut ajoneuvon omistajaan, kuljettajaan tai muuhun henkilöön, joka suorittaa tässä tarkoitettua työtä; (5.12.1974/898)

2) kun sitä liikenneväylistä erillään olevassa paikassa käytetään maatalouden työhön tai olennaisesti muuhun tarkoitukseen kuin henkilöiden tai tavarain kuljettamiseen; (5.12.1974/898)

3) kun se on säilytettävänä tai korjattavana autovajassa tai korjaamossa tai muussa liikenneväylistä erillään olevassa paikassa; (5.12.1974/898) eikä

4) kun sitä käytetään liikenteestä eristetyllä alueella kilpailu-, harjoitus- tai kokeilutarkoituksiin. (5.12.1974/898)

3 §. Moottoriajoneuvo tämän lain mukaan on maata kiskoitta kulkemaan tarkoitettu konevoimainen kulkuväline tai työkone, niin myös kulkuneuvo, joka on rakennettu liikkumaan vain sellaiseen kulkuvälineeseen tai työkooneeseen kytkettynä. Asetuksella voidaan kuitenkin määrätä, ettei moottoriajoneuvona pidetä kulkuvälinettä tai työkoneita, jonka paino tai nopeus on vähäinen, eikä kevyttä hinattavaa kulkuneuvoa.

3 a §. (5.12.1974/898) Mitä tässä laissa säädetään moottoriajoneuvon omistajasta, koskee myös toisen pysyvään hallintaan luovutetun moottoriajoneuvon haltijaa.

2 Luku. Liikennevahingon korvaaminen.

4 §. Liikennevahinko korvataan, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä, moottoriajoneuvon liikennevakuutuksesta, vaikkakaan kukaan ei henkilökohtaisesti ole vahingonkorvausvelvollinen ajoneuvon liikenteeseen käyttämisen perusteella.

5 §. Moottoriajoneuvossa olleeseen omaisuuteen taikka ajoneuvon omistajan tai kuljettajan muuhunkaan omaisuuteen kohdistunutta liikennevahinkoa ei korvata tämän ajoneuvon liikennevakuutuksesta. Siitä korvataan kuitenkin matkustajan yllä tai mukana olleiden pukimien tai muiden henkilökohtaisten käyttösineiden vahingoittuminen. (22.3.1968/167)

Vahinkoa, joka on kohdistunut liikenneväylällä valvonnatta olleeseen muuhun eläimeen kuin poroon, ei korvata liikennevakuutuksesta, ellei ajoneuvon omistaja, kuljettaja tai matkustaja ole tahallisesti tai tuottamuksellaan aiheuttanut vahinkoa. (31.5.1974/421)

6 §. Liikennevahingon korvaus määrätään noudattaen vahingonkorvauslain (412/74) 5 luvun 2—5 §:n ja 7 luvun 3 §:n säännöksiä, kuitenkin siten, että korvausta kivusta ja säyrystä ei anneta, ellei ajoneuvon omistaja, kuljettaja tai matkustaja ole tahallisesti tai tuottamuksellaan aiheuttanut vahinkoa, eikä myöskään, jos vamma on ollut vähäinen. Vahingonkorvauslain 5 luvun 5 §:ää ei kuitenkaan sovelleta 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. (31.5.1974/421)

Määrättäessä korvausta henkilövahingosta tai kuolemantapauksen johdosta, korvaukseksi luetaan hyvitys paitsi tulojen tai elatuksen vähentymisestä myös työ- tai elinkeinotulojen myöhentymisestä. Jos jatkuvan korvauksen suuruuteen tai elatuksen tarpeeseen vaikuttavat henkilökohtaiset olosuhteet ovat eri aikoina erilaiset, on korvaus määrättävä sen mukaisesti. Jos nämä olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet sen jälkeen, kun korvaus on tuomiolla tai sopimuksella määrätty, se voidaan korvauksen saajan tai maksajan kanteesta vastaavasti oikaista.

Moottoriajoneuvon vahingoittumisesta omistajalla on oikeus saada korvaukseksi joko korjauskustannus tai sitä vastaava määrä, kun moottoriajoneuvo on tuhoutunut tai sitä ei voida kohtuullisin kustannuksin korjata, sillä välittömästi ennen vahingon tapahtumista ollut käypä arvo, jolloin vahingoittunut tai tuhoutunut ajoneuvo on luovutettava korvauksen maksajalle.

Jos moottoriajoneuvon omistaja tai kuljettaja saa tai hänellä on oikeus saada omistamansa tai kuljettamansa ajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutuneesta henkilövahingosta korvausta tapaturmavakuutuslain nojalla, korvataan tämän lain nojalla mainitun ajoneuvon liikennevakuutuksesta vain se osa vahingosta, jota ei korvata tapaturmavakuutuslain mukaan. (8.6.1964/310)

7 §. Jos se, jota liikennevahinko on kohdannut, itse myötävaikuttanut sen syntymiseen, voidaan hänen korvauksensa alentaa tai evätä sen mukaan, mikä oli hänen syytään, miten ajoneuvoa kuljetettiin ja mitkä muut olosuhteet vaikuttivat vahinkoon. Henkilöön kohdistuneesta vahingosta korvaus on suoritettava vähentämättömänä, jos hänen osuutensa oli vähäinen. Jos vahinko on syntynyt ajoneuvon ollessa liikkumattomana eikä se ole tapahtunut ajoneuvon pysähtymisen tai liikkeelle lähtemisen yhteydessä, voidaan korvaus alentaa tai evätä, vaikka vahingoittuneen osuus oli vähäinen.

Jos vahinko on tapahtunut vahingoittuneen ollessa mukana ajoneuvossa, vaikka hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että kuljettaja oli enää määrin väkijuomien tai huumausaineiden vaikutuksen alainen, että hän oli kykenemätön turvallisesti kuljettamaan ajoneuvoa, taikka että ajoneuvoon oli päästy käsiksi luvattomasti tai että sitä käytettiin muunlaisen kuin vähäisen rikoksen tekemiseen, on ajoneuvon vakuutuksesta suoritettava korvausta vain sikäli kuin siihen on erityinen syy.

8 §. Milloin moottoriajoneuvon aiheuttama liikennevahinko on kohdistunut toiseen moottoriajoneuvoon, kiskoilla kulkevaan ajoneuvoon tai tällaisessa ajoneuvossa olevaan henkilöön tai omaisuuteen, ei vahinkoa korvata ensiksi mainitun ajoneuvon vakuutuksesta, jollei vahinko ole aiheutunut sen omistajan, kuljettajan tai matkustajan tuottamuksesta taikka siitä, että ajoneuvon kulku tai sijoitus oli liikennesääntöjen vastainen tahi että ajoneuvo oli puutteellisessa kunnossa.

Jos myös sillä puolella, jolle vahinkoa tuli, oli tuottamusta tai muu 1 momentissa mainittu olosuhde, määrätköön oikeus huomioon ottaen kaikki vahinkoon vaikuttaneet seikat, missä määrin ja kenelle korvausta on suoritettava. Henkilöön kohdistuneesta vahingosta on kuitenkin suoritettava korvaus sen mukaan, mitä 7 §:ssä säädetään.

9 §. Omaisuuteen kohdistuneesta yhdestä liikennevahingosta tai välittömästi toinen toiseensa liittyvästä useammasta liikennevahingosta yhteensä suoritetaan korvausta enintään 750 000 markkaa kutakin vahingosta vastuussa olevaa liikennevakuutusta kohden. (5.12.1974/898)

Jos 1 momentissa säädetty enimmäismäärä ei riitä täyteen korvaukseen, jaetaan se korvattavien vahinkojen suuruuden osoittamassa suhteessa. Milloin liikennevahinkojen johdosta tehtyjen korvausvaatimusten tultua ratkaistuksi osoitetaan, että jollakulla, joka ei ole saanut korvausta, on siihen oikeus, korvattakoon hänen vahinkonsa siinäkin tapauksessa, että korvauksen enimmäismäärä siten ylitetään, ei kuitenkaan suuremmalla määrällä, kuin hän olisi saanut, jos hän alun perin olisi ollut korvauksensaajien joukossa.

10 §. Jos liikennevahingon sattuessa ajoneuvoa varten ei ollut säädettyä vakuutusta tai jos ei ole saatu selville, mikä ajoneuvo vahingon on aiheuttanut, vastatkoon vahingosta liikennevakuutusyhdistys, jonka jäseninä ovat kaikki liikennevakuutusyhtiöt, niin kuin se olisi myöntänyt liikennevakuutuksen. Tuntemattoman ajoneuvon aiheuttaman vahingon korvaa liikennevakuutusyhdistys kuitenkin vain, jos se on henkilövahinko tai sen yhteydessä käsittää asianomaisen yllä tai mukana olleiden pukimien tai muiden henkilökohtaisten käyttöesineiden vahingoittumisen taikka on kohdistunut kävö- tai sorkkaeläimeen.

Jos vahinko on kohdistunut vakuuttamisvelvollisuutensa laiminlyöneeseen vahingon aiheuttaneen moottoriajoneuvon omistajaan, ei liikennevakuutusyhdistys ole siitä vastuussa. Sama olkoon laki, jos vahinko on kohdistunut vahingon aiheuttaneen ajoneuvon kuljettajaan ja hän tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, ettei ajoneuvoa varten ollut säädettyä vakuutusta.

Milloin joku 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetussa tieliikennelaissa (143/57) tarkoitetun liikenneonnettomuuden johdosta on joutunut sellaiseen tilaan, että on välttämätöntä heti kuljettaa hänet saamaan hoitoa, on liikennevakuutusyhdistys, jos kuljetukseen on käytetty moottoriajoneuvoa, velvollinen suorittamaan korvauksen kuljetuskustannuksista sekä kuljettamisesta johtuneesta moottoriajoneuvon ja vahingoittunutta kuljetuksen yhteydessä auttaneen henkilön vaatteiden vahingoittumisesta ja likaantumisesta. Tämä korvausvelvollisuus ei koske ajoneuvoa kuljetuksen aikana ehkä kohdannutta muuta vahinkoa. (23.12.1964/638 *)

3 Luku. Korvauksen vaatiminen liikennevahingosta.

11 §. Tämän lain mukainen korvauskanne on pantava vireille riita-asioista voimassa olevassa järjestyksessä asianomaista vakuutusyhtiötä vastaan kolmen vuoden kuluessa siitä ajankohdasta, jolloin vahingonkärsinyt sai tiedon vahingosta ja siitä, mikä vakuutusyhtiö on vahingosta vastuussa. Laillinen tuomioistuimien sen paikkakunnan yleinen alioikeus, jossa vahinko on sattunut tai jossa asianomaisella vakuutusyhtiöllä on kotipaikka.

Joka ei ole pannut kannettaan vireille 1 momentissa säädettyssä ajassa, menettää oikeutensa tämän lain mukaiseen korvaukseen. Sama vaikutus kuin kanteen nostamisella on kuitenkin sillä, että asianomaiselle liikennevakuutusyhtiölle mainitussa momentissa säädetyn ajan kuluessa todistettavasti tehdään liikennevahingosta kirjallinen ilmoitus, joka sisältää tiedon vahingon paikasta ja ajasta sekä vahingonkärsineestä ja hänen osoitteestaan.

12 §. Jos korvausta vaaditaan liikennevakuutuksesta korvattavan vahingon johdosta moottoriajoneuvon omistajalta, kuljettajalta tai matkustajalta muun kuin tämän lain nojalla, on korvaus kuitenkin tuomittava vakuutusyhtiön vastuusta voimassa olevien säännösten mukaisesti ja siitä riippumatta, onko hänellä vahingonkärsineeltä myös saaminen. Näin tuomittu määrä saadaan periä vain asianomaiselta vakuutusyhtiöltä, joka vapautuu vastuusta maksamalla korvauksen vahingonkärsineelle. Vakuutuksesta on suoritettava myös korvausmäärälle tuomittu korko ja korvaus vahingonkärsineelle maksettavaksi tuomituista oikeudenkäyntikuluista. (31.5.1974/421)

Tässä pykälässä mainittua korvausvaatimusta älköön otettako tutkittavaksi, ellei näytetä, että vakuutusyhtiö, joka on vastuussa vahingosta, on kieltäytynyt suorittamasta vaadittua vahingonkorvausta. Kieltäytymisestään vakuutusyhtiön on annettava kirjallinen todistus.

13 §. Liikennevahingosta vastuussa oleva vakuutusyhtiö, joka on kieltäytynyt suorittamasta siltä vaadittua vahingonkorvausta, on kutsuttava kuultavaksi 12 §:ssä tarkoitettuun oikeudenkäyntiin kirjallisesti niin kuin haasteen tiedoksiantamisesta on säädetty. Kutsuaika on vähintään neljätoista päivää. Kutsun tulee sisältää tieto myös vahingonkärsineestä ja hänen osoitetaan sekä moottoriajoneuvon omistajasta ja tunnusmerkistä.

Vakuutusyhtiöllä on muutoksenhakuoikeus.

14 §. Jos vahingonkärsineellä on saman liikennevahingon johdosta oikeus saada korvausta kahdesta tai useammasta liikennevakuutuksesta, vastaavat vakuutusyhtiöt siitä kukin omasta ja toistensa puolesta. Keskenään vakuutusyhtiöiden on otettava osaa korvauksen suorittamiseen sen mukaan kuin ilmenneeseen tuottamukseen ja muihin vahingon aiheuttaneisiin seikkoihin katsoen on kohtuullista, kuitenkin niin, että jos vahinko on johtunut yksinomaan toisen ajoneuvon puutteellisuudesta tai sen puolella olevasta tuottamuksesta sellaisten seikkojen käymättä selville toisen tai toisten ajoneuvojen osalta, korvaus jää suoritettavaksi ensiksi mainittua ajoneuvoa varten annetusta liikennevakuutuksesta.

4 Luku. Liikennevakuutus.

15 §. (22.3.1968/167) Liikenteessä käytettävää moottoriajoneuvoa varten tulee ajoneuvon omistajalla, ei kuitenkaan valtiolla, olla liikennevakuutus niiden antamiseen toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiössä.

Maahan tilapäistä käyttöä varten tuodun moottoriajoneuvon omistajalle antaa liikennevakuutusyhdistys siten rajoitetun liikennevakuutuksen, että se ei koske häntä itseään eikä ajoneuvon kuljettajaa, eikä hänellä eikä kuljettajalla henkilövahingonkaan johdosta ole oikeutta korvaukseen tästä liikennevakuutuksesta. Jos yhdistys muutoin on sitoutunut tämän lain mukaan vastaamaan sellaisen ajoneuvon aiheuttamasta liikennevahingosta, on sitoumuksessa tarkoitettu omistaja vapaa vakuuttamisvelvollisuudesta.

16 §. Moottoriajoneuvon omistaja, jolla ei ole ollut liikennevakuutusta ajoneuvoa varten, vaikka hänellä olisi pitänyt se olla, on velvollinen laiminyöntinsä ajalta suorittamaan liikennevakuutusyhdistykselle sen kussakin tapauksessa erikseen määräämän enintään nelinkertaista tai, jos liikennevahinko on sattunut, enintään kymmenkertaista vakuutusmaksua vastaavan hyvikkeen. Hyvike on täytäntöönpanokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

Jos moottoriajoneuvo on luovutettu toisen pysyvään hallintaan, on haltija ensisijaisesti velvollinen suorittamaan hyvikkeen siltä osin kuin se kohdistuu hänen hallinta-aikaansa ja sen suuruisena kuin se olisi voitu panna hänen maksettavakseen. (5.12.1974/898)

17 §. Liikennevakuutusyhdistyksen tämän lain täytäntöönpanoon liittyvistä tehtävistä, sen hallinnosta ja vakuutusyhtiöiden velvollisuudesta ja oikeudesta osallistua vakuutusmaksutulojensa suhteessa yhdistyksen menoihin ja tuloihin määrätään liikennevakuutusyhdistyksen säännöissä, jotka annetaan asetuksella sen jälkeen, kun yhdistys on saanut tilaisuuden tehdä siitä ehdotuksen.

Liikennevakuutusyhdistyksessä on korvaustoimen yhtenäisyyden edistämiseksi liikennevahinkolautakunta. Lautakunnassa on puheenjohtaja ja neljä jäsentä, jotka valtioneuvosto määrää kauintaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Heidän tulee olla perehtyneitä liikennevahinkoja koskeviin kysymyksiin. Puheenjohtajan ja yhden jäsenen tulee lisäksi olla lakimiehiä. Jäsenistä määrätään kaksi liikennevakuutusyhdistyksen, yksi moottoriliikenteen keskusjärjestön ja yksi edustavimman liikenneturvallisuusjärjestön ehdotuksesta. Jäsenistä koskevan ehdotuksen tulee sisältää kaksi ehdokasta.

18 §. Liikennevakuutusmaksujen perusteet vahvistaa [sosiaaliministeriö] määrääjäksi, kauintaan kolmeksi vuodeksi siten, että maksu yleensä on suurempi niistä vakuutuksista, joista on jouduttu suorittamaan korvausta, kuin muista ja että vakuutusmaksut vakuutusrahaston korkotuotolla lisättyinä riittävät vakuutusyhtiön toiminnasta aiheutuviin menoihin ja [sosiaaliministeriön] määräämässä laajuudessa yhtiön vastuukyvyn vahvistamiseen. [Sosiaaliministeriö] voi myöskin määrätä vakuutusmaksuihin sisällytettäväksi kohtuullisen määrän sellaisen toiminnan tukemiseen, jolla harkitaan olevan yleisesti merkitystä liikenneturvallisuuden edistämiseksi.

Jos vakuutusmaksut ovat osoittautuneet 1 momentissa säädettyä tarvetta suuremmiksi tai pienemmiksi, [sosiaaliministeriön] on määrättävä, jälkimmäisessä tapauksessa hakemuksesta, uudet perusteet siten, että ylityksen tai alituksen voidaan edellyttää tasoittuvan ministeriön määräämän ajan kuluessa.

Vakuutusyhtiöiden tulee, niin kuin [sosiaaliministeriö] määrää, teettää tässä pykälässä säädettyjen toimenpiteiden vaatimia tutkimuksia ja laskelmia.

19 §. (8.6.1964/310) Toimilupa liikennevakuutuksen harjoittamiseen saadaan antaa ainoastaan kotimaiselle vakuutusyhtiölle. Toimilupa voidaan myöntää vain, milloin sitä on yleisen edun, liikennevakuutustoiminnan terveen kehityksen tai muun erityisen syyn perusteella pidettävä tarpeellisenä. Toimilupaan voidaan panna ehtoja ja se voidaan lakkauttaa, jollei vakuutusyhtiö niitä noudata.

5 Luku. Erityisiä säännöksiä.

20 §. Jos moottoriajoneuvon omistaja, kuljettaja tai matkustaja on aiheuttanut vahingon tahallaan tai törkeällä tuottamuksella tai jos vahinko on aiheutunut tuottamuksesta ajoneuvolla, johon oli päästy käsiksi tekemällä sellainen rikos tai jota käytettiin sellaisen rikoksen tekemiseen, joka ei ole vähäinen, tahi jos kuljettaja on tuottanut vahingon ollessaan siinä määrin väkijuomien tai huumausaineiden vaikutuksen alaisena, että hän oli kykenemätön turvallisesti kuljettamaan ajoneuvoa, ja jos liikennevakuutusyhtiö tällaisessa tapauksessa suorittaa vahingonkorvaukseksi määrän, joka sen saajalla on oikeus vaatia korvausvelvolliselta, siirtyy tämä oikeus yhtiölle. Sopimus, jolla yhtiö pidättää itselleen korvausvelvollista vastaan laajemman oikeuden, kuin tässä pykälässä on säädetty, on mitätön.

21 §. Tämän lain säännökset liikennevahingosta vakuutusyhtiölle syntyvistä velvollisuuksista ja oikeuksista koskevat vastaavasti valtiota ja liikennevakuutusyhdistystä.

Jos liikennevakuutusyhdistys on suorittanut korvausta 10 §:n 3 momentin nojalla ja jos mainitussa momentissa tarkoitettulla vahingonkärsineellä on oikeus saada vastaava korvaus tämän lain mukaan liikennevahingosta vastuussa olavalta vakuutusyhtiöltä tai valtiolta taikka muun lain nojalla sellaiselta korvausvelvolliselta, joka on aiheuttanut vahingon tahallaan tai törkeällä huolimattomuudella, siirtyy vahingonkärsineen mainittu oikeus liikennevakuutusyhdistykselle. (23.12.1964/638 *)

22 §. Tämän lain mukaisen jatkuvan korvauksen erääntyneen osan ulosmittauksesta on voimassa, mitä palkan ulosmittauksesta on säädetty. Itse oikeutta jatkuvaan korvaukseen älköön ulosmitattako.

23 §. Autovastuulain voimassa olon aikana otettu liikennevakuutus käy tämän lain mukaisesta vakuutuksesta, ja on moottoriajoneuvon omistajalla ja kuljettajalla oikeus saada siitä korvausta henkilövahingon johdosta, jollei omistaja ole rajoittanut sitä 15 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Vakuutusyhtiöllä, joka on saanut toimiluvan liikennevakuutuksen harjoittamiseen autovastuulain perusteella, on oikeus jatkaa toimintaansa sille tämän lain nojalla pantujen ehtojen mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja sillä kumotaan 10 päivänä joulukuuta 1937 annettu autovastuulaki (408/37) ja siihen tehdyt muutokset (338/51).

Liikennevakuutusasetus

17.7.1959/324

31.

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain nojalla:

1 §. Moottoriajoneuvoksi, jota tarkoitetaan liikennevakuutuslaissa, ei katsota:

1) perustyyppiltään ulkopuolelta kävellen ohjattavaa työkonetta, jonka rakenteellinen nopeus, silloin kun sitä ei ohjata kävellen, on enintään 15 kilometriä tunnissa;

2) yksinomaan rautatie-, tehdas- tai muulla vastaavalla rajoitetulla alueella, jossa sivullisilla ei ole oikeutta oleskella, käytettävää konevoimaista tavaransäilytykseen tarkoitettua laiturivaunua tai kuormauslaitetta, jonka rakenteellinen nopeus on enintään 30 kilometriä tunnissa;

3) tienrakennuskoneet, jonka rakenteellinen nopeus on enintään 10 kilometriä tunnissa;

4) leikkuupuimuria tai muuta siihen rinnastettavaa, rekisteröimisestä vapautettua maatalouden työkonetta traktoria lukuunottamatta; eikä

5) moottoriajoneuvoasenuksen mukaan rekisteröimisestä vapautettua perävaunua, perärekeä tai hinattavaa laitetta.

2 §. Kun vakuutusyhtiölle on myönnetty liikennevakuutuslain 15 §:ssä mainittu toimilupa tai toimilupa on peruutettu taikka kun vakuutusyhtiön yhtiöjärjestykseen on vahvistettu muutos, joka koskee yhtiön harjoittaman liikennevakuutusliikkeen toimialaa taikka keskinäisen yhtiön osakkaaksi hyväksymisen ehtoja, on siitä [sosiaaliministeriön] toimesta viipymättä ilmoitettava kaikille moottoriajoneuvorekisteriä pitävillä viranomaisille sekä julkaistava tiedonanto virallisessa lehdessä.

Vakuutusyhtiön hakemuksesta suoritettu toimiluvan peruutus ja 1 momentissa mainittu yhtiöjärjestyksen muutos tulevat voimaan sen kalenterivuoden alusta, joka ensiksi alkaa kuuden kuukauden kuluttua sen jälkeen, kun peruutusta tai muutosta koskeva hakemus on tehty.

3 §. Liikennevakuutusyhtiö alkoon kieltäytykö antamasta ja voimassa pitämästä siltä haettua vakuutusta, jos vakuutus koskee sellaista moottoriajoneuvoa, jota varten yhtiöllä toimilupansa ja vahvistetun yhtiöjärjestyksensä mukaan on oikeus myöntää vakuutus.

Liikennevakuutuslain 18 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin vakuutusmaksun perusteisiin tulee sisältyä määräys siitä, onko ja missä tapauksessa vakuutusyhtiön annettava vakuutusmaksusta maksuallennusta, jollei yhtiö ole perusteissa määrättyä aikana ennen vakuutusmaksukauden alkua suorittanut liikennevakuutuksesta vahingonkorvausta, taikka perittävä korotettu vakuutusmaksu, jos yhtiö on vastaavana aikana suorittanut vakuutuksesta vahingonkorvausta. (7.11.1969/680)

3 mom. on kumottu A:lla 7.11.1969/680.

4 §. Vakuutusmaksua, jota ei ole suoritettu määräaikana, saadaan korottaa 10 prosentilla. Korotuksen ulosmittauksesta on voimassa, mitä vakuutusmaksun ulosmittauksesta on säädetty.

5 §. Liikennevakuutuksen yleisistä vakuutusehdoista ja niihin tehdyistä muutoksista on liikennevakuutusyhdistyksen tai vakuutusyhtiön viimeistään kuukautta ennen niiden käytäntöön ottamista kirjallisesti ilmoitettava [sosiaaliministeriölle], Ministeriön tehtävänä on valvoa, että vakuutusehdot ovat liikennevakuutuslain mukaiset.

6 §. Liikennevakuutusyhtiöllä on oikeus maksaa asiamiespalkkiota enintään viisi sadalta kulloinkin suoritettavasta vakuutusmaksusta. Yhtiöllä ei ole oikeutta tämän lisäksi antaa asiamiehelleen liikennevakuutuksen perusteella muita etuja lukuunottamatta hankintakilpailun perusteella jaettavia talvanomaisia palkintoja.

Liikennevakuutusyhtiöt eivät saa toimia toistensa asiamiehinä.

7 §. Liikennevakuutuslain 15 §:n mukaisesti otetusta liikennevakuutuksesta on toimitettava rekisteriin merkittävien moottoriajoneuvojen osalta todistus sille viranomaiselle, jonka pitämään moottoriajoneuvorekisteriin ajoneuvo merkitään.

Moottoriajoneuvorekisteriä pitävän viranomaisen on viipymättä tehtävä asianomaiselle vakuutusyhtiölle liikennevakuutussopimuksen lakkaamista varten ilmoitus seuraavissa tapauksissa:

1) kun ajoneuvo poistetaan rekisteristä;

2) kun ajoneuvon omistaja siirtäessään vakuutuksensa toiseen yhtiöön esittää entisen vakuutusyhtiön kirjallisen ilmoituksen vakuutussopimuksen päättymisestä ja samalla antaa todistuksen vakuutuksen ottamisesta toisessa yhtiössä;

3) kun rekisteriviranomainen on saanut ajoneuvon entiseltä omistajalta ajoneuvon luovutuksesta sellaisen ilmoituksen, joka on merkittävä rekisteriin; tai

4) kun viranomaiselle omistajan vaihtumisesta rekisteriin ilmoitettaessa annetaan todistus uuden vakuutuksen ottamisesta. (12.11.1965/590)

Vakuutusyhtiölle tehtävään ilmoitukseen on rekisteriviranomaisen merkittävät 1 momentissa mainitussa todistuksessa olevat, liikennevakuutusta koskevat tiedot ja rekisteriin tehdyn muutoksen peruste sekä lisäksi 2 momentin 1 kohdassa mainituissa tapauksissa, milloin ajoneuvo poistettiin rekiste-

ristä, sekä 3 ja 4 kohdissa mainituissa tapauksissa, milloin ajoneuvon omistusoikeus siirtyi uudelle omistajalle. (12.11.1965/590)

Jollei moottoriajoneuvoa varten myönnetty liikennevakuutus ole ollut voimassa omistusoikeuden alkamispäivästä lähtien, tulee rekisteriviranomaisen ajoneuvoa rekisteröidessään lähettää siitä ilmoitus liikennevakuutusyhdistykselle hyväkkeen määräämistä varten ajoneuvon vakuuttamatta olon ajalta. Ilmoitusta ei kuitenkaan ole lähetettävä, jos uuden vakuutuksen voimassaolo on alkanut kolmenkymmenen päivän kuluessa rekisteriin merkityn omistusoikeuden vaihtumisesta.

[Sosiaaliministeriö] antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitetun todistuksen tai ilmoituksen sisällöstä. (12.11.1965/590)

8 §. (10.5.1974/356) Milloin sillä, joka tuo maahan tilapäistä käyttöä varten moottoriajoneuvon, tulee olla liikennevakuutus, on hänen, jollei hän ole ottanut sitä suoraan liikennevakuutusyhdistykseltä, otettava se tulliviranomaisen välityksellä rajavakuutuksena siten kuin 10 päivänä toukokuuta 1974 annetussa asetuksessa tullilaitoksen tehtävistä maahan tilapäistä käyttöä varten tuodun moottoriajoneuvon liikennevakuutuksessa (355/74) erikseen säädetään.

Jos liikennevakuutusyhdistys on tehnyt kansainvälistä liikennevakuutuskorttia tai rajavakuutusta koskevan taikka muun sopimuksen, jonka mukaan se vastaa maahan tilapäistä käyttöä varten tuodun moottoriajoneuvon aiheuttamasta liikennevahingosta, tulee yhdistyksen toimittaa sosiaali- ja terveysministeriölle sitoumus siitä, että se rajoituksitta liikennevakuutuslain mukaan vastaa tällaisen ajoneuvon täällä aiheuttamasta liikennevahingosta silloinkin, kun sopimuksen voimassaolo on päättynyt, ennen kuin ajoneuvo viedään maasta. Sitoumuksesta tulee käydä selville ne seikat, joiden nojalla voidaan todeta, ettei ajoneuvon maahantuojalla ole vakuuttamisvelvollisuutta. Liikennevakuutusyhdistyksen on toimitettava sitoumuksen jäljennös tullihallitukselle.

9 §. (19.1.1968/44) Valtiota edustaa valtion omistaman moottoriajoneuvon aiheuttamaa liikennevahinkoa koskevista asioista tapaturmavahasto. Milloin vahinko kuitenkin on pieni ja sillä viranomaisella, jonka hallinnassa ajoneuvo on, on määräraha tarkoitukseen käytettävänä, voi viranomainen, jos korvauksesta on sovittu, itse korvata vahingon.

Tapaturmaviraston on, jollei korvausasiaa ole ratkaistu tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä tai jollei kysymyksessä ole tapaturmavakuutuslain säännösten nojalla annettuun lainvoimaiseen korvauspäätökseen perustuva takautumisvaade, ennen korvausasian ratkaisua pyydettävä lausunto liikennevakuutuslain 17 §:n 2 momentissa mainitulta liikennevahinkolautakunnalta asioissa, jotka koskevat:

1) pysyvän osittain tai täydellisen työkyvyttömyyden taikka kuoleman perusteella suoritettavaa jatkuvaa korvausta tai sen sijasta suoritettavaa jatkuvan korvauksen kertakaikkista pääomaveroa;

2) jatkuvan korvauksen korottamista tai alentamista liikennevakuutuslain 6 §:n 2 momentin perusteella;

3) pysyvän vian ja haitan perusteella suoritettavaa korvausta, jos vamma on vaikea tai jos vahingonkärsinyt ei ole hyväksynyt korvauksen määrää;

4) kivun ja säryn korvaamista, jos vamma on vaikea tai jos vahingonkärsinyt ei ole hyväksynyt korvauksen määrää; tai

5) henkilöön kohdistuneesta vahingosta suoritettavan korvauksen epämistä tai alentamista vahingonkärsineen myötävaikutuksen perusteella, mikäli hän tai hänen omaisensa ei ole tätä hyväksynyt.

Tapaturmavirastolla on oikeus pyytää lautakunnalta lausuntoa muistakin käsiteltävinään olevista korvaustointa koskevista asioista.

Jos tapaturmaviraston ratkaisu 2 momentissa mainituissa asioissa poikkeaa lautakunnan lausunnosta eikä poikkeus ole tapahtunut korvauksensaajan eduksi, on sen merkittävä lausunto päätökseensä.

Pyytämistään lausunnoista on tapaturmaviraston suoritettava [sosiaaliministeriön] vahvistamien perusteiden mukainen maksu lautakunnalle.

10 §. [Sosiaaliministeriön] asiana on määrätä henkilövahingon tai kuoleman johdosta suoritettavan jatkuvan korvauksen asemesta maksettavan kertakaikkisen korvauksen laskemisperusteet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

